

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Dark Temptation

Stephanie Hoyle

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantev.org>

S E

Dark Temptation

Mystery

Stephanie Hoyle

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranter.org>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Karanlık Günaha

Stephanie Hoyle

Telif Hakkı Dark Temptation© Stephanie Hoyle, 2024.

Tüm hakları saklıdır

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmadan çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla iletilemez.

Kapak tasarımı: Brittany Shytle

Biçimlendiren: Cyndall Tolley

Kurgu: Stephanie Hoyle ve Cyndall Tolley

*İşlerin son derece sıcak ve tehlikeli bir şekilde karanlığa bürünmek
üzere olduğu Dark Temptation'a hoş geldiniz.*

Bu kitapta cinsel karşılaşmalar, akıl almaz sürprizler, arzu ve tehlike dolu mafya ilişkileri dışında hiçbir şey yok.

İçinde bulacaksınız:

Grafik, özür dilemeyen müstehcenlik
Sınırları zorlayan tabu ilişkiler Şiddet, cinayet
ve yeraltı dünyası entrikaları. Uyuşturucu
kullanımı ve karanlık psikolojik temalar

Eğer kitabınızı çiğ, riskli ve günahkâr bir şekilde baştan çıkarıcı seviyorsanız, bu kitap tam size göre. Eğer sevmiyorsanız, bunu dikkatli olmanız için nazik bir dürtme olarak kabul edin ya da içine dalın ve arzuların ve ayartmanın sizi ele geçirmesine izin verin.

İçindekiler

[Giriş Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

*Bazen günaha girmenin, gerçekten yaşadığını
hissetmenin tek yolu olduğunu bilenler için. ...
Günahkârlaşmak üzere.*

Giriş

I gölgeler ve sırlarla dolu bir dünyada, demir yumrukla hükmeden güçlü bir mafya babasının kızı olarak doğdum. Benim çocukluğum sıradan değildi. Şiddet ve saldırganlık içinde büyüdüm, ve sürekli tehlike tehdidi. Genç yaşımdan itibaren Mafya'nın hain sularında gezinmeyi öğrendim ve aldatma sanatında ustalaştım.

Annem ben henüz on iki yaşındayken kayboldu ve beni cevaplardan çok sorularla baş başa bıraktı. Bu kayıp beni sertleştirdi ve bir daha kimsenin beni incitecek kadar yaklaşmasına izin vermemeye yemin ettim. Duygularımı gizlemede usta oldum, güzelliğimi ve çekiciliğimi kendi yararına kullanırken gerçek benliğimi dünyadan uzak tuttum.

Kendimi çarpıcı bir kadın olarak görüyorum. Sırtımdan aşağı yumuşak dalgalar halinde dökülen ve genellikle mükemmel bir şekilde şekillendirilen uzun, siyah saçlarım var Benim Gözlerim zümrütün büyüleyici bir tonu, kalın koyu kirpiklerle çerçevelenmiş ve her zaman sırlar saklıyorlar, insanları tek bir bakışla içeri çekiyorlar. Tenim, içinde yaşadığım gölgeli dünyayla keskin bir tezat oluşturan doğal bir ışıltıya sahip. Yüz hatlarım keskin ama kadınsı; yüksek elmacık kemikleri, narin bir burun ve genellikle koyu kırmızıya boyanmış dolgun, davetkâr dudaklar.

Fiziksel olarak ince ama güçlüyüm, zarif, neredeyse kedigillere özgü bir hareket tarzım var. Her zaman etkilemek için giyinirim, kıvrımlarımı saran, yüksek bahislere, bir parçası olduğum göz alıcı yeraltı dünyasına uyum sağlamama izin veren şık, formda kıyafetleri tercih ederim. Tarzım hem zarif hem de Gerektiğinde kolayca bir silah olarak kullanılabilecek ince topuklu ayakkabılarla eşleştirilmiş iyi dikilmiş siyah bir elbise gibi bir miktar tehlike baştan çıkarıcı.

Ayakları yere basan ve sakın biriyimdir, taktığım maskeden duyguların sızmasına nadiren izin veririm. Son derece zeki ve anlayışlıyım, her zaman odayı ve içindeki insanları okur, bir sonraki hamlemi hesaplarım. Ben bir ustayım

İstedikimi elde etmek için cazibemi ve güzelliğimi kullanan bir manipülatörüm ama aynı zamanda son derece bağımsızım ve kimse tarafından kontrol edilmeyi reddediyorum. Sakin dış görünüşümün altında parıldayan bir yoğunluk var, her zaman etrafımdaki tehlikenin farkındayım ve çok ileri itilirsem sonsuza dek saldırmaya hazırım.

Stratejik düşünürüm, etrafımdakilerden her zaman birkaç adım öndeyim, hem kendi hayatım hem de bana hükmedebileceklerini düşünen erkekler üzerinde kontrol arzusuyla hareket ederim. Kolayca güvenemeyecek kadar çok şey gördüm, gerçek duygularımı saklı tutuyor, sadece gerektiğinde ortaya çıkarıyorum. Sert dış görünüşüme rağmen, kendime bile itiraf etmekte isteksiz olsam da, içimde gerçek bir bağ ve sevgi arzulayan bir yan var. Kendimi dünyamda pusuda bekleyen tehlikelerden koruma ihtiyacını sürekli dengeliyorum.

Alex ve Nathan Di Salvo ile yolum kesişene kadar, özenle inşa ettiğim dünyam parçalanmaya başladı. Bu iki adam, karanlık cazibeleri ve tehlikeli çekicilikleriyle, içimde uzun zamandır bastırdığım bir şeyi uyandırdı. Daha önce karşılaştığım hiçbir şeye benzemiyorlardı. Acımasızlar, evet, ama aynı zamanda şiddetle korumacılar ve karşı konulmaz bir şekilde onlara çekiliyorum.

Babam bana her zaman onlardan uzak durmamı, Di Salvo ailesinin en karanlık parçası olduklarını söylerdi. Mafyanın en karanlık bağlarıyla bağlantılı olduklarını iddia ederdi. Etraflarındaki tehlike herkesi bulur. Onlar Birilerinin ölmesi anlamına gelse bile heyecan için yaşarlar.

Çok geçmeden yeraltı dünyasından kaçmanın bir seçenek olmadığını anladım. Bunun yerine, içeride hayatta kalmayı öğrenmem gerekecekti. Ama bu sefer bunu kendi şartlarımla yapacak, gücümü ve cinselliğimi bir silah gibi kullanacaktım. Ben, Lana Risso, asla kontrol edilmeyeceğimden emin olacaktım.

Bölüm 1

T Dark Temptation'ın müziği içinde gürlüyor, yerleri gümbürdetiyordu. Evimi altımdaki cehenneme bağlayan merdivenlerden inerken, kulübün kapısı belirdiğinde kalbim göğsümde çarpıyordu benden önce.

Bir kulübün üstünde yaşamının avantajları var, tüm ateşli adamlar ama bu gece, karşı koyamadığım garip bir dürtü beni içeri çekiyor. Bu kulüp Nathan ve Alex Di Salvo'ya ev sahipliği yapıyordu. En karanlık ve tehlikeli mafya liderlerinden ikisi.

Bilmiş bir sırtışa sahip yüksek bir figür olan fedai, tek kelime etmeden beni içeri alırken başını salladı. İçeri adımımı atar atmaz, boğucu Atmosfer sıcak, tanıdık bir battaniye gibi etrafımı sarıyor. Hava pahalı kolonya, ter ve daha karanlık bir şeyin kokusuyla yoğun - nabzımı hızlandıran bir şey.

Kulüp tıka basa dolu, vücutlar müziğin hipnotik ritmiyle sallanıyor, kırmızı ve altın rengi ışıklar sıcak bir parıltı yayıyor, deri koltukların ve şık barların üzerinde titriyordu. Gözlerim kalabalığın üzerinde değildi; onları arıyordum.

Orada, odanın karşısında, VIP bölümünün yanında, insanlar arasında tanrılar gibi duruyorlardı.

Alex, yontulmuş çenesi ve delici gözleriyle sakın bir hava yayıyordu. Etrafındaki havanın enerjisiyle uğuldamasına neden olan baskınlık. Nathan, biraz daha uzun ve genişti, neredeyse vahşi bir yoğunluğa sahipti, kasları siyah gömleğinin kumaşını zorluyordu. Bir an için zaman durmuş . Gözlerim Alex'inkilere kilitlendiğinde nefesim boğazımda düğümlendi. Bir kaşını kaldırdı, ağzının kenarından yavaş ve kasıtlı bir sırıtma geçti. Onun yanında, Nathan'ın bakışları daha karanlık, daha yırtıcıydı, gözleri beni yutuyordu, sanki bana sahip olmanın nasıl bir şey olacağını hayal ediyordu.

Yanaklarıma sıcaklık hücum etti ama gözlerimi . Bunun yerine, bakışlarımın vücutlarında dolaşmasına izin verdim, kaslarının kıyafetlerinin altında nasıl esnediğini, etraflarındaki alana nasıl hükmettiklerini inceledim. Bu Sanki tüm kulüp ortadan kaybolmuş, bu elektrik yüklü anda sadece üçümüz kalmıştık.

Onların da beni aynı yoğunlukla izlediklerini biliyordum. Alex'in gözleri belimin kıvrımlarında geziniyor, elbisemin yırtmacında kalçamın kışkırtıcı bir görüntüsünü ortaya çıkarıyordu. Nathan'ın bakışları daha doğrudan, neredeyse sahipleniciydi ve tenimi karıncalandıran bir yoğunlukla içimi yakıyordu.

Tek kelime etmeden hareket etmeye başladım. Onlara doğru değil, kalabalığın derinliklerine doğru ilerledim, gölgelerin ve müziğin beni yutmasına izin verdim. I

Beni izlediklerini, bakışlarıyla takip ettiklerini biliyordum. Görüş alanlarından kaybolduğumda gözlerini sırtımda hissedebiliyordum.

Bakışlarındaki heyecan omurgamdan aşağı bir ürperti gönderdi. Onlarla yüzleşmeye hazır değildim, henüz değil. Bu gece, bu gerilimin, oynadığımız bu oyunun tadını çıkarmak istiyordum. Kulübün üst katındaki özel daireme çıkan merdivenlere doğru ilerlerken, yalnız kaldığımda ne yapmak istediğimi çok iyi biliyordum.

İçeri girdiğimde dairem sessizdi, tek ses aşağıdaki kulüpten gelen müziğin hafif gümbürtüsüydü. Bir lambayı yaktım, odayı yumuşak, altın rengi bir ışıltı kapladı. Topuklularımı tekmeledim ve doğruca yatak odama yöneldim, her adımda beklentim artıyordu. Odam benim sığınağımdı, kulübün baştan çıkarıcı cazibesine uygun koyu, zengin tonlarda dekore edilmişti. Aynanın karşısında durakladım ve kendimi gördüm. Kızarmış yanaklar, hafifçe ayrılmış dudaklar ve hâlâ arzudan kararmış gözler. Alex ve Nathan'ın bakışlarının anısı, beni gözleriyle nasıl soydukları, zihnimde tekrar tekrar oynadı.

Yatağıma uzandım, serin çarşaflar vücudumda dolaşan sıcakla keskin bir tezat oluşturunuyordu. Gözlerimi kapadım, düşüncelerimin kulübe, Alex ve Nathan'ın bana bakışlarına, sanki ikisinin de yemek istediği bir şeymişim gibi bakmalarına izin verdim.

Elim yavaşça vücudumdan aşağı kaydı, belimin kıvrımını, kalçalarımın eğimini . Parmaklarım elbisemin eteklerini bulup belime dolanana kadar yukarı çekerken yumuşak bir iç çektim.

Zihnimde ikisini de görebiliyordum; Alex'in yoğun, hesaplı kontrolünü ve Nathan'ın ham, ilkel enerjisini. Yatağımın dibinde , o aç gözlerle beni izlediklerini, beni beklediklerini hayal ettim.

İlk hamleyi yapmak. Parmaklarım kalçalarımın arasından kayarak dokunuşları için ağrıyan hassas bir nokta. Nefesim kesildi, Alex'in eli olduğunu hayal ettiğimde sırtımı yataktan kaldırdım. Uzun, güçlü parmakları benimle alay ediyor, beni uçurumun kenarına sürüklüyordu. Sonra Nathan, onun dokunuşu daha sert, daha ısrarcı, beni o sınırın ötesine itiyor.

Bu fanteziye kendimi kaptırdığımda nefesim hızlı, kısa, kesik kesik geliyordu, vücudum bunun yoğunluğuyla titriyordu. Alex'in dudaklarını boynumda, Nathan'ın ellerini kalçalarımın hayal ettim, ikisi de beni içine alıyor, sahipleniyordu, tıpkı benim de onları istediğim gibi. Uzun bir süre orada öylece yattım, nefesimi tutmaya çalışırken göğsüm hızla inip kalkıyordu. Oda yine sessizdi ama zihnimin içinde, az önce hayalini kurduğum şeyin yankıları devam ediyordu. Onlardan sonsuza kadar kaçamayacağımı biliyordum. Eninde sonunda Alex ve Nathan'la yüzleşmek, bizi mıknaş gibi birbirimize çeken yadsınamaz çekimle yüzleşmek zorunda kalacaktım. Ama bu gece, gerçek şeyin daha da yoğun, daha da tehlikeli olacağını bilerek fantezimin tadını çıkarmaktan memnundum.

Memnun bir gülümsemeyle yuvarlandım ve yorganı çeneme kadar , zihnim çoktan her düşüncemi tüketen iki adamın düşüncelerine geri dönmüştü.

Birdenbire sarsılarak uyandım, gözlerim fal taşı gibi açıldı, kalbim göğsümde çarpmaya başladı. Bunu yapan duyguydu, açıklanamayan bir his. Biri beni izliyordu. Dondum kaldım, zihnim hızlanırken tüm kaslarım gerildi. Yatmadan önce kapıyı kilitlediğimden emin olmama rağmen, üzerime sabitlenmiş bir bakışın ağırlığını hissedebiliyordum. Sertçe yutkunarak komodinin üzerindeki lambaya uzandım, düğmeyi bulurken parmaklarım hafifçe titriyordu. Işık yandı ve yumuşak, sıcak bir parıltı yaydı. Gözlerim her köşeye dalarak ışıktan uzaklaşan gölgeleri aradı.

Ama yalnızdım. Oda bıraktığım gibi bomboştu. Tek ses kendi nefes alışverişimdi, ağır ve düzensiz. , bir elimi saçlarımda gezdirdim, birinin ya da bir şeyin burada benimle birlikte olduğu hissinden kurtulmaya çalıştım. Ama hiçbir şey yoktu, kimse yoktu. Sadece bir an için yalnız olmadığımı hissettim.

Bölüm 2

T Ertesi sabah aynanın karşısına geçtiğimde dünkü tedirgin edici his hâlâ üzerimdeydi. Bir şeylerin ters gittiği, odada benimle birlikte birinin olduğu hissinden kurtulamıyordum. I

Başımı sallayarak bu düşüncüyü bir kenara itmeye çalıştım. Bu aklımın bir oyunu olmalıydı, karanlık fanteziler ve gölgeler arasında kaybolduğum çok sayıda gecenin sonucuydu.

Giyinmeyi bitirdim, kıvrımlarımı dikkat çekecek kadar saran ama bunu haykıracak kadar da dar olmayan sade siyah bir elbise giydim. İkinci evim olarak adlandırdığım Dark Temptation kulübüne doğru yola çıktım. Üst dairenin sahibi olarak, ikisi arasındaki mesafe mükemmel bir tampon oluşturuyordu. İçinde büyüdüğüm dünyanın bir parçası olacak kadar yakın ama gerektiğinde ondan ayrılmış gibi davranabileceğim kadar da uzaktı.

Dairemin merdivenlerinden kulübe doğru ilerlerken, saatin erken olmasına ve mekânın saatlerce dolmayacak olmasına rağmen, müziğin duvarlara çarpan bas sesini duyabiliyordum. Erken gelen birkaç müşteri gölgelerde oyalanıyordu ama hava yüzlerini seçemeyeceğim kadar loştu. Mekânın tanıdık hissi, karanlık , pahalı likör kokusu ve daha ilkel bir şeyin ipucu beni rahatlattı. Ana katın kapısını iterek açtım, odanın içinde yürürken topuklarım cilalı ahşaba sertçe vuruyordu. Bakışlarım alışkanlıkla taradı; yüzleri, müzikle birlikte hareket eden bedenleri inceledim. Onları fark etmek zor olmadı; Alex ve Nathan'ı her zamanki gibi gözden kaçırmak imkânsızdı, barın yanında durmuş müdavimlerden biriyle konuşuyorlardı. Sanki birini bekliyorlarmış gibi gözlerinin sürekli kapıya doğru kaydığını fark etmekten kendimi alamadım.

Benim için.

Bir an tereddüt ettim, nabzım hızlandı. Yapmamam gerektiğini biliyordum ama

çekim çok güçlüydü. Gözlerim odanın diğer ucundaki Nathan'inkilerle kilitlendi ve dudaklarına yavaş bir gülümseme yayıldı. Sonra Alex döndü, bakışları Nathan'inkileri takip ederek bana geldi. Yanaklarımın ısındığını hissettim ama gözlerimi kaçıramadım. İkisinin de bana bakışı fiziksel bir dokunuş gibiydi ve tüylerimi diken diken etti.

Ne yaptığımı bilmeden onlara doğru yürüyordum. Kalbim çarpıyordu, her adım beni onlara, temsil ettikleri tehlikeli heyecana daha da yaklaştırıyordu. Onlara ulaşmak üzereydim ki bir el aniden kolumu kavradı ve beni geri çekti. Döndüm, vücudum gergin ve dövüşmeye hazırды, ama bu sadece Cassie'ydi, kulübün ev sahiplerinden biri. Kocaman gözleri bana bir şeylerin yanlış gittiğini söylüyordu.

"Benimle gelmen gerek," dedi, sesi ancak fısıltıyı .

"Ne oldu?" Alex ve Nathan'a dönüp bakarak sordum. Hâlâ beni izliyorlardı, Cassie'nin beni tuttuğunu fark ettiklerinde yüz ifadeleri karardı.

"Burada değil," diye ısrar etti, tutuşu sıkışmıştı. "Dün gece hakkında." Kalbim küt küt atmaya başladı. "Dün gece mi?" "Ne hakkında?"

Cassie başını salladı ve beni kulübün arka tarafına doğru çekti. Onu takip ettim, aklım değildi. İşaretli kapıdan geçerken "Özel," bunun hissettiğim garip duyguyla ilgili olduğunu biliyordum, birinin odamda olduğu ve beni izlediği hissi.

Cassie beni dar bir koridordan geçirdi ve en sonda bir kapının önünde durdu. Kapıyı hızla açarak beni içeri itti ve kapıyı arkamızdan kapattı. Oda küçük ve loştu, ortasında tek bir sandalye vardı. Yüzümü ona döndüm, sinirlerim gergindi.

" oluyor?" Ben talep ettim.

Tereddüt etti, gözleri sanki birinin konuşmayı duymasından korkuyormuş gibi kapıya kaydı. "Dün gece dairende biri vardı."

Kanım dondu. "Ne? Nereden biliyorsun?"

"Onu giderken gördüm," diye fısıldadı. "O... seni izliyordu." Ne dediğini anlamaya çalışarak ona . Zihnim uyandığım ana, gözlerimin üzerimde olduğu hissine geri döndü. Bu bir zihin oyunu değildi. Orada biri vardı.

"Kimdi o?" Sesim titreyerek sordum.

Cassie tekrar başını salladı. "Bilmiyorum. Ona iyice bakamadan gitmişti ama.... onda bir şeyler vardı Lana, çok karanlık bir şeyler."

Kelimeler vücudumdan buz gibi geçti, kanım dondu. "Neden bana daha önce söylemedin?"

"İstedim ama korkuyordum. Etrafındaki cazibe daha önce hiç görmediğim bir şey gibiydi. Karanlık ve gizemliydi." Cassie gözlerini odanın içinde gezdirirken şöyle dedi.

"Saat sabahın ikisiydi. Ben derin bir uykuya dalamadan gitmişti. Gözlerinin içimi yaktığını hissedebiliyordum ama lambayı açar açmaz hiçbir şey yoktu. Orada. Odamda yalnızdım, tıpkı uykuya dalmadan önce olduğum gibi." Ona açıkladım.

"Bilmiyorum ama biri sizi izliyordu. Kulüp meşgulken oraya gizlice girmiş olmalılar. Senin orada olduğunu nasıl bilmiyorum." Sanki bir şey saklıyormuş gibi konuştu.

Salonun etrafına baktığımda, tüm gölgeler canlanmış gibi görünüyor. İzleniyor olmanın verdiği o ürkütücü his ensemdeki tüyleri diken diken ediyor. diken oldu. Cassie onun beni izlediğini söylemişti, bunu nasıl bilebilirdi ? Odamdaki o muydu? Eğer ona iyice bakmadıysa erkek olduğunu nereden biliyordu? Tüm bu sorular zihnimde dolaşmaya başladı.

Tek kelime etmeden salondan çıkıyorum ve gözlerim hâlâ barın yanında duran ve uzaktan bana bakan Nathan'ı buluyor. Kaşlarını kaldırıp başını yana eğerken gözlerinde bir ateş yanıyor.

İçimden bir ses kaçmamı, daireme dönmemi ve kapıyı kilitlememi söylüyor. Bir yanımda Nathan'git, vahşi doğada bir yürüyüş yap diyor. Bu iki çatışma sonsuza dek birbiriyle savaşıyor.

Gururumu bir kenara bırakarak kulüpte kalmaya karar verdim. Bu sırada kulüp, gece için dışarı çıkan elitlerle dolmaya başlamıştı. Müzik ve sallanan bedenler arasında, anın içinde kayboluyorum. Dans pisti beni hayata döndürüyor, kalçalarımı müziğin ritmine göre sallıyorum. Belki dairemde dışarı çıkmazsam, izlendiğim hissi azalır.

Müzik eşliğinde dans ederken, ellerinin belimi kavradığını hissettim. İrkilerek başımı kaldırdığımda Nathan'ın karanlık bir bakışla bana baktığını görüyorum. Beni göğsüne çekerken kalçalarımı sıkıca kavradı ve kulağıma fısıldadı, "Artık dayanamıyorum. Sana ihtiyacım var, Lana. Senin içinde olmaya ihtiyacım var."

Bacaklarımın arasında biriken sıcaklığı hissedebiliyordum. Bu istediğim bir şey mi? Günahıma boyun eğmek mi? Bu adamın beni kendi iyiliği için kullanmasına izin vermek mi? Onun içimde olmasını, beni öpmesini düşündükçe daha çok istiyordum. Yapamam, diye düşündüm kendi kendime, henüz değil. Onu kazanmalıyım. Vücudunu benimkine bastırdı ve ben küçük bir inilti çıkarmaktan kendimi alamadım.

Bacaklarımın arasında onun sert aletinin dış hatlarını hissetmek içimde bir coşku dalgası yarattı. Ellerimi göğsüne koyduğumda dudaklarımdan ağır bir iç çekiş çıktı. "Yapamam, Nathan." Uzaklaşmak için döndüğümde gözlerinde şaşkınlıkla bana bakıyor. *Seni istiyorum Nathan, ama henüz değil*, diyorum kendime. Bu ürkütücü hissin altında yatan nedeni bulmalıyım.

Nathan'dan uzaklaşırken, bir zamanlar Nathan'ın bulunduğu barın yanında duran bir figür gözüme çarpıyor. Bakışlarıyla karşılaştığımda kanım donuyor. Parlak beyaz dişleri ve koyu mavi gözleriyle bana bakıyor. Gülmekten göğsü inip kalkıyor, başını geriye atıyor ve beni işaret ediyor.

Kulübün etrafına baktığımda onu benden başka kimse fark etmedi. Bu adam gülmeye ve uzaktan beni işaret etmeye devam ederken herkes kendi dünyasında kaybolmuştu.

Daireme doğru ilerlerken korku içime çöküyor, yol boyunca arkama bakıyorum. Beni nereden tanıyor? Babamın asla bitiremediği bir uyuşturucu anlaşmasından mı? Anneme tecavüz eden adam mı? Bu adamın kim olduğuna dair seçenekler sonsuz. Kapının kilidini açtığımda, kapımın altından bir ışık parlıyordu. Kulübe gitmeden önce tüm ışıkları kapattığımı bildiğimden, kapıyı yavaşça iterek açtım ve içeride olanları uyarmak için kapıyı arkamdan çarparak içeri girdim. Anahtarlarımı masanın üzerine attım ve yatak odama doğru yürüdüm.

Oda her zamankinden daha soğuk, iliklerime kadar işleyen ve bir türlü kurtulamadığım bir ürperti var. Yatak odamı adımlıyorum, zihnim hızla çalışıyor,

alt kattaki adamdan başka her şeye odaklanmaya çalışıyordu. Kimdi o adam?
Kulübe nasıl girdi? Ve korkuya rağmen neden ona karşı garip bir çekim
hissediyorum?

Bölüm 3

I aynada bir an kendimi gördüm. Yansımam farklı görünüyordu; gözlerim büyümüş ve yanaklarım kızarmıştı. Hâlâ onun varlığını, göğsüme yerleşmiş olan o korku ve derin, rahatsız edici çekimin karışımını hissedebiliyorum. I

her zaman kontrol bendeydi, her zaman sorumlu olan bendim, ama bu, bu farklı.

Kafamı boşaltmam, düşüncelerimden arınmam gerekiyor. Geniş banyoya girerek banyo yapmaya başladım. Güzel, sıcak bir banyo işimi görecektir. Elbisemden sıyrılarak sıcak suya girdim, cildim anında kızardı. Su burnuma gelene kadar dibe battım, gözlerimi kapattım ve buharın tüm endişemi alıp götürmesine izin verdim. İmgelemimde adam karşımda duruyordu. Yine gülümsüyor, yanına gelmem için işaret ediyordu. Gelmemem gerektiğini biliyorum ama merakım her zaman beni yeniyor. Ona doğru yürürken başını yana eğdi ve bana baktı. Beni tutmak için uzanıyor ve gözlerim şak diye açılıyor. Küvette doğrulup otururken nefesim kesiliyor, su kenarlarından taşıyor. Lanet olsun. Eğildim ve suyu kap. Bu adamın kim olduğunu bilmiyorum ama şimdi rüyalarım giriyor.

Kulübe geri dönmenin zihnimi rahatlatacağına karar verdim. Dar siyah bir elbise giyiyorum; adamın artık orada olmaması için dua ediyorum. Saate bakıyorum, saat 12'yi gösteriyor. Saatin bu kadar geç olduğunu bildiğime göre, kulüpte bir sürü seçkin insan olmalı.

İçeri adımımı atar atmaz müzik beni çarpıyor, düşüncelerimi bastıran gümbür gümbür bir bas. Hava duman ve terle yoğun, vücutlar hipnotik bir ritimle birlikte hareket ediyor. Bunun beni daha iyi hissettirmesi gerekirdi, ama bu gece farklı hissettiriyor. Atmosfer baskıcı, sanki bir şeylerin olmasını bekliyormuşum gibi.

Gözlerimi barın üzerinde gezdirirken, Nathan'a takılıyor gözlerim. Gözleri benimkileri buluyor, karanlık ve yoğun, öfke ve arzunun eşit olduğu bir bakış. Nabzım hızlanıyor ama irkilmiyorum. Ama kalbimi çarptıran Nathan değil; onun hemen ötesindeki figür. Rüyamdaki adam.

Nefesim boğazımda düğümleniyor. O gerçek. O burada. Ve beni izliyor.

Korku yerine başka bir şey hissediyorum, daha karanlık, daha zorlayıcı bir şey. Sanki bana yaklaşmam için meydan okuyor, ne olduğunu ortaya çıkarmam için.

sakladığı sırlar. Hiç düşünmeden ona doğru ilerliyorum, ayaklarım beni kalabalığın içinden geçiriyor, kalbim kulaklarımda çarpıyor. Ama ben yaklaştıkça o geri çekiliyor, gölgelerin arasına karışıyor. Ben onun durduğu yere ulaştığımda o gitmiş, geriye sadece sarhoş edici bir şeyin kokusu kalmıştı.

Arkamı dönüyorum, hayal kırıklığım artıyor. Tekrar bara baktığımda Nathan hâlâ beni izliyor, gözleri kısılıyor. "Ne çalışıyorsun?" diye soruyor, sesi tehlikeli.

Çenemi kaldırıyorum ve tereddüt etmeden bakışlarına karşılık veriyorum. "Ben hiçbir şey oynamıyorum. Ama bilmelisin ki, kontrol edilmeyeceğim."

Nathan'ın dudakları bir sırıtışla kıvrılıyor ve kulağıma değen nefesinin sıcaklığını hissedebileceğim kadar yakınımaya eğiliyor. "Beni uzaklaştırabilirsin Lana, ama bir an bile benden kurtulduğunu düşünme."

Ben cevap veremeden ışıklar titriyor ve müzik kesiliyor, kulüp ürkütücü bir sessizliğe gömülüyor. Nefesim kesildi. Bir an için karanlıktan başka bir şey yoktu ve o sessizlikte bir fısıltı duyduğuma yemin edebilirim, onun fısıltısı. Ama ışıklar tekrar , her şey yine normal görünüyor. Nathan'ın gittiği ve benim barda tek başıma kaldığım, kalbimin hızla çarptığı, omurgam boyunca soğuk terler döktüğüm gerçeği dışında.

Şu anda figürün olduğu yerde siyah bir gül yatıyor. Ona doğru yürüyorum, elime alıyorum ve ışığa tutuyorum. Işık üzerinde dans ederken gül parlıyor.

Zihnim sorularla ve artan bir korku duygusuyla dönüyor. Her zaman kendimle gurur duyduğum kontrolüm elimden kayıp gidiyor gibi geliyor. Kimdi bu adam? Benden ne istiyor? Ve neden bunun çok daha karanlık bir şeyin başlangıcı olduğu hissinden kurtulamıyorum?

O gece yatağında uzanıp tavana bakarken, her şeyi zihnimde canlandırmaktan kendimi alamıyordum. Nathan'ın bana bakışı, adamın sanki havada kayboluşu. Ve o fısıltı. Hâlâ zihnimin derinliklerinde yankılandığını duyabiliyorum. Uykunun gelmesini dileyerek gözlerimi kapatıyorum ama tek hissedebildiğim, bundan sonra olacakların ağır ve tedirgin edici ağırlığı. Uyku, huzursuz zihnimi asla bulamadı.

Kalabalığı yararlanarak ilerlerken kalbim güm güm atıyordu, siyah gülü bir sır gibi göğsüme bastırılmıştı. Bardaki adamı, ardında sadece bir gül ve bir bardak viski bırakarak nasıl ortadan kaybolduğunu düşünmeden edemiyordum. Bu bir oyun gibiydi ama oynamaya hazır olduğumdan emin değildim.

Kendimi müziğin daha yumuşak olduğu ve ışıkların karanlığı zar zor kestiği kulübün arka tarafına doğru ilerlerken buldum. Orada daha az Burada insanlar yoktu, sadece loş ışıktaki hareket eden silüetler vardı. Havadaki gerilim yoğun, neredeyse boğucuydu ama yürümeye devam ettim.

Karanlık bir koridorun sonunda, hafifçe açık bir kapı gördüm, dışarı koyu kırmızı bir ışık yayılıyordu. Tereddüt ettim, nefesim boğazımda düğümlendi. Bununla ilgili her şey tehlike çılgınlıkları atıyordu ama bir şey beni ileri doğru çekti, karşı koyamadığım bir merak.

Kapıyı iterek açtım ve küçük bir salona girdim. Buram buram Yapraklar ve duman havada ağır ağır asılı duruyordu, tek ışık köşedeki tek bir kırmızı lambadan geliyordu. Ama bunların hiçbirinin önemi yoktu çünkü o oradaydı.

Uzak duvarın yanında, kısmen gölgede gizlenmiş bir şekilde duruyordu. Uzun boylu, geniş omuzlu ve tepeden tırnağa siyah giyinmişti. Yüzü gölgede kalmıştı ama gözlerinin üzerimde olduğunu ve beni içine çektiğini hissedebiliyordum.

"Kimsin sen?" diye sordum, sesim neredeyse fısıltı gibiydi. Sesimin bu kadar titrek çıkmasından nefret ediyordum.

Hemen cevap vermedi. Bunun yerine, ışığın yüzünü ortaya çıkarmasına izin vererek öne doğru bir adım attı. Yakışıklıydı, keskin ve neredeyse korkutucu bir şekilde. Gözleri gözlerime kilitlendi ve itiraf etmeye hazır olmadığım bir korku ve zevk karışımı bir ürpertinin içimden geçtiğini hissettim.

"Ben de seni bekliyordum Lana," dedi, sesi kadife yumuşaklığındaydı.

Geri adım atmak, koşmak, aramıza biraz mesafe koymak istedim ama ayaklarım kıpırdamadı. "Benden ne istiyorsun?"

Uzun bir süre bana baktı, ifadesi okunamıyordu. "Her şey," diye fısıldadı. "Ama bu gece, sadece biraz vaktini alacağım."

Ona bir anlam veremiyordum. Onda çok tanıdık bir şeyler vardı ama yine de onu daha önce hiç görmediğimi biliyordum. "Beni izliyordun," dedim, daha çok aramızda kalan sessizliği doldurmak için.

Yavaşça başını salladı. "Bir süredir seni izliyordum. Sen... farklısın. Güçlüsün ama insanları çeken bir yumuşaklığın var. Sert ama bir o kadar da savunmasız."

Sözleri beni savunmasız hissettirdi, sanki içimi görebiliyormuş gibi. "Odamda mıydın?" Cevabı zaten bildiğim halde sordum.

Bunu inkar etmedi. "Belki de. Ya da rüyanda benim gibi birini görüyorsunuz."

Sözleri tedirgin ediciydi ama beni gerçekten görmüş gibi bana bakması uzaklaşmamı engelledi. Gözlerinde tehlike vardı ama sıcak bir şey de vardı. Nabzımı hızlandıran ve nefesimi kesen bir şey.

Ben bir şey söyleyemeden yaklaştı ve eli yanağıma . Dokunuşu sıcak ve nazikti, içime bir sıcaklık gönderdi. "Korkma," diye fısıldadı, sesi şefkatliydi. "Sana zarar vermeyeceğim."

çekilmedim. Çekmeliydim ama çekmedim. "Kimsin sen?" Yalvardım.

Daha yakına eğildi, o kadar yakındı ki nefesinin sıcaklığını tenimde hissedebiliyordum. "Benim kim olduğumu biliyorsun, Lana. Ben seni kişiyim, sana neyi kaçırdığını gösterecek olan kişiyim."

Sözleri vücudumun derinliklerine korku dolu bir heyecan gönderdi ve kendimi onun dokunuşuna doğru eğilirken buldum, yapmamam gerektiğini bildiğim halde daha fazlasını arzuluyordum.

Ben bir şey söyleyemeden geri çekildi ve eli yüzümden kaydı. Tekrar kaybolmasını engellemek için ona tutunmaya çalışarak uzandım. "Bekle."

Ama o çoktan gitmişti, kapı usulca kapandı, beni orada tek başıma bıraktı, kalbim hala hızla çarpıyor ve zihnim Cevaplanmasını istediğimden emin olmadığım sorular.

Bölüm 4

T Dark Temptation'daki hava bu gece daha yoğun hissediliyordu, sanki duvarlar nefeslerini tutmuş bir şey bekliyordu. Kalabalık kulüpte yürürken kalbim hızla çarpıyor, bas seslerinin titreşimini hissediyordum.

Kemiklerime kadar. Döndüğüm her yerde gölgeli figürler ve her biri bir öncekinden daha şüpheli, sessiz konuşmalar görüyordum. Ama bunlara odaklanamıyordum, gözlerim Alex ve Nathan'ı aramaya devam ediyordu.

Onları barın yanında, rahatça yaslanmış halde buldum ama gözleriyle kulübü taramalarında sıradan bir şey yoktu. İkisi de çok farklıydı; Nathan şık, siyah saçlarıyla havalı ve kendinden emin, Alex ise için için yanan gözleri ve o sert bakışlarıyla

Her hareketlerinde bir tehlike vardı. Ama birlikte olduklarında, tamamen koordineli, iyi yağlanmış bir makine gibi hareket ediyorlardı. Büyüleyiciydi.

Tereddüt ettim, onları güvenli bir mesafeden izliyordum. Nathan'ın bakışları aniden benimkilere kilitlendi ve dudaklarına yavaş bir gülümseme yayıldı. Bu bir sıcaklık ya da şefkat gülümsemesi değildi; bu bir meydan okumaydı. Başını hafifçe eğerek beni yanına çağırdı ve kendimi onlara doğru ilerlerken buldum

Ne yaptığımı bile bilmeden önce.

"Bizden kaçıyordun," dedi Nathan duyabileceğim kadar yaklaşır yaklaşmaz. Sesi ipek gibi pürüzsüzdü ama tenimi karıncalandıran bir keskinliği vardı.

"Meşguldüm," diye yalan söyledim, sesimi sabit tutmaya çalışarak. "Hayat oluyor, her zaman emrinde olamıyorum.

Alex homurdanarak içkisinden bir yudum aldı. "Meşgul olmak bunu anlatmaya yetmez bile."

Bu gece hepimizde farklı bir şeyler vardı. Her zamanki cinsel gerilim vardı, ama daha sert bir şeyle doluydu, parmağımı koyamadığım bir şey. Kendimi son derece tehlikeli iki kedi tarafından oyuncak edilen bir fare gibi hissediyordum.

Nathan daha yakına eğildi, nefesinde viski kokusu vardı. "Aklında bir şey varmış gibi görünüyorsun. Paylaşmak ister misin, Lana?"

Ben cevap veremedim Alex'in telefonu barda çaldı. Ekranı baktı ve kaşlarını çatı. "Gitmemiz gerekiyor. Hemen."

Nathan doğruldu; alaycılığın tüm izleri silinmişti. "Ne oldu?" " ilgili bir sorun var," diye yanıtladı Alex, ses tonu asıktı. "Bu daha büyük düşündüğümüzden daha fazla."

Midem sıkıştı. Bahsettikleri tek şey uyuşturucu . Bu hayatın asla alışmadığım tek parçası buydu. Derin olduklarını biliyordum ama detaylar benden hep saklandı. Ta ki şimdi, öyle görünüyordu.

"Ben de seninle geliyorum," dedim, kendimi bile şaşırtarak.

Nathan ses tonu serileşmiş bir halde, "Hiç de bile," diye cevap verdi. "Bu çok tehlikeli."

", " diye karşılık verdim, bakışlarına doğrudan karşılık vererek. "Geliyorum."

"Tamam." Alex mırıldanarak bar taburesinden ceketini aldı. "Ama burada kal
Kapat. Kahramanlık yok."

Depoya kadar olan yolculuk gergindi. Nathan arabayı sürerken Alex arkada benimle oturuyor, gözleriyle yolu tarıyor, herhangi bir sorun işareti arıyordu. Yanımdaki varlıklarının ağırlığını hissedebiliyordum, hem sessiz hem de odaklanmışlardı. Durum hiç de öyle olmasa bile onların arasında olmanın rahatlatıcı bir yanı vardı.

Oraya vardığımızda her yer benim etrafımda kaynıyordu. Birini tanıdım Birkaç yüz, sadece işler çirkinleşmek üzereyken ortaya çıkan sert ve tehlikeli tipler. Sinirlerim gerilmişti ama bunu bastırdım ve kendime neden burada olduğumu hatırlattım.

İçeri adımımızı attığımızda ter ve korku kokusu bir dalga gibi üzerime çöktü. Bir grup adam birbirine sokulmuş, yüzleri solgun bir şekilde tartışıyor.

sessiz sesler. Her şeyin ortasında, bir yerde hiç görmediğim kadar çok kokain yığılmış bir masa vardı.

"Ne haltlar burada?" Alex, sesi kaosu bir bıçak gibi keserek talep etti.

Adamlardan biri, yanağında bir yara izi olan iri yarı, kel bir adam öne çıktı. "Bir sorunumuz var. Sevkiyat hafifti, çok hafifti. Birileri kaymağını yemiş."

Nathan nefesinin altından küfretti. "Ve sen bunu şimdi mi anlıyorsun?"

Ani bir hareket gözüme çarptı. Gölgelelerin içinden odamdaki gizemli adam çıktı, o zamandan beri her hareketimi izleyen ve düşüncelerime musallat olan adam. Tıpkı hatırladığım gibi görünüyordu, Uzun boyluydu ve delici gözleri sanki görüyordu, ama burada, deponun loş ışığında, onda daha da tedirgin edici bir şey vardı.

"Sen de kimsin lan?" Nathan hırladı, eli hızla belindeki silaha gitti.

Adam irkilmedi. Onun yerine , soğuk, hesaplı bir gülümseme içimi ürpertti. "Yardım etmek için buradayım."

"Yardım mı?" Alex tekrarlardı, ses tonunu renklendiren inançsızlıktı. "Peki sana neden güvenelim ki?"

Adamın bakışları bana kaydı ve konuşmadan önce benim üzerimde durdu. "Çünkü başka seçeneğin yok."

Nathan tartışacakmış gibi görünüyordu ama Alex onu susturmak için elini kaldırdı. "Ne biliyorsun ki?"

Adam masanın etrafında dolaştı, gözleri benimkilerden hiç ayrılmadı. "En tepeden kimin kaymağını yediğini biliyorum. Ve nedenini de biliyorum."

Odaya sessizlik çöktü. Kavga eden adamlar bile durup dinlediler.

" et," diye ısrar etti Alex, sesi zorlukla gizlenen bir öfkeyle

gerilmişti. "Aradığınız kişi sandığınızdan daha yakın," dedi adam. devam etti, sesi rahattı. "Aslında, tam şurada duruyorlar."

Vücudumdaki her kas gerildi. Etrafıma bakındım ve ne olduğunu anlamaya çalıştım.

Etrafımızdaki diğer adamların yüzlerine baktım, ama hepsi benim hissettiğim kadar şok olmuş görünüyordu.

"Kim o?" Nathan bir adım öne çıkarak sordu.

Adam durdu, ifadesi okunamıyordu. "Zaten biliyorsun, Lana.

Kanım dondu. Neden bahsediyordu bu adam?

Nathan'ın gözleri üzerime dikildi ve kısıldı. "Bu saçmalık da ne böyle?"

Gizemli adam cevap vermedi, onun yerine döndü ve dünyadaki tüm zamana sahipmiş gibi uzaklaşmaya başladı. Alex onu durdurmak için hamle yaptı ama adam elini kaldırıncaya Alex olduğu yerde durdu.

Omzunun üzerinden, "Seni ," dedi ve bir anda gecenin içinde kayboldu.

Depo uzun bir süre sessiz kaldı, herkes konuşamayacak sarsılmıştı. Sonunda Nathan sessizliği bir dizi küfürle bozdu ve hayal kırıklığı içinde bir sandalyeyi tekmeledi.

Alex bana döndü, gözleri bende olmadığını bildiğim cevapları arıyordu. "Bu da neydi böyle?"

"Bilmiyorum," diye fısıldadım, sesim titriyordu. "Ama öğreneceğim."

Dönüş yolculuğu, oraya gidişten bile daha gergindi. Nathan neredeyse öfkeden titriyordu ve Alex'in direksiyonu kavrarken parmak eklemleri bir hayalet kadar beyazdı. Ben arkada oturuyordum, zihnim yarışıyordu. Kimdi bu adam ve benim hakkımda nasıl bu kadar çok şey biliyordu? Bizim hakkımızda mı?

Sonunda kulübe vardığımızda, zorlukla nefes alabildiğimi hissettim. Alex ve Nathan gölge gibi sessiz bir şekilde beni daireme kadar takip ettiler. İçeri Nathan kapıyı arkamızdan çarparak kapattı ve beni zıplattı.

"Az önce ne oldu lan?" diye sordu, sesi alçak bir hırıltıya dönüşmüştü.

Başımı salladım ve bir elimi saçlarımda gezdirdim. "Bilmiyorum, Nathan. Yemin ederim bilmiyorum."

Alex daha sessizdi ama gözlerindeki gerginlik açıldı. "O seni tanıyordu. Bu öylece görmezden gelip unutabileceğimiz bir şey değil."

Onlarla yüzleşmek için döndüm, içimde öfke birikiyordu. "Bir yolunu . Sadece biraz zamana ihtiyacım var."

Nathan alay etti. "Zaman mı!? Zamanımız yok, Lana. Bu iş ciddi."

"Biliyorum!" Bir hayal kırıklığı dalgası hissederek karşılık verdim. "Gerçekten bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?"

Oda garip bir sessizliğe gömüldü. Alex bir elini yüzünde gezdirerek içini çekti. "Bununla başa çıkacağız. Birlikte."

Sözleri beni şaşırtmıştı ama bir şey söylememe fırsat kalmadan Nathan kapıya doğru ilerlemeye başlamıştı bile. "Biraz hava almam lazım," dedi ve çıkarken kapıyı arkasından çarptı.

Alex ve ben orada, aramızdaki gerginliğin yoğun ve ağır olduğu bir sessizlik içinde duruyorduk. Gözlerinin içimi yaktığını, aklından geçen soruları hissedebiliyordum.

"Lana," dedi sessizce, bana doğru bir adım atarak. "İyi misin?"

Çok basit bir soruydu, ama az önce ne sorduğunu anlayamamıştım. Sesimi bulamayarak başımı salladım. Bana doğru uzandı ve kulağımın arkasındaki bir tutam saç nazikçe okşadı. Bu dokunuş o kadar nazik ve şefkatliydi ki, bu şiddet ve tehlike dolu dünyada o kadar yersizdi ki, neredeyse beni kırdı.

"Ben buradayım Lana," diye fısıldadı, nefesi tenime değişiyordu. "Ne olursa olsun, ben buradayım."

Gözlerimi kapadım, sadece bir an dokunuşuna yaslandım, ama sonra her şeyin gerçekliği üzerime çöktü ve geri çekildim.

"Nathan'ın peşinden gitmeliyiz," dedim sesim titreyerek. "İyi olduğundan emin "

Alex tereddüt etti, sonra başını salladı. "Evet, sanırım . Gidelim."

Daireden çıkıp geceye adım attığımızda, her şeyin değişmek üzere olduğu hissinden kurtulamıyordum. Ve gelecek olan her neyse, daha önce karşılaştığım her şeyden daha tehlikeli olacaktı.

Bölüm 5

T Sonraki birkaç gün bulanık bir şekilde geçti. Gizemli adamın kurtulamıyordum ve Nathan ile Alex'in bana bakışlarını unutamıyordum. Bana söylemedikleri bir şey vardı,

Zihnimin arkasını kemiren bir şey, dinlenmeme izin vermiyordu.

Zamanımın çoğunu dairemde volta atarak, her kelimeyi tekrarlayarak geçirdim,

Her bakışta, her dokunuşta. Ancak ilk hediye alana kadar bu oyunun ne kadar derin olduğunu fark .

Gecenin bir yarısı kapıma bırakılmış, şık bir şekilde paketlenmiş küçük bir kutu geldi. İçinde ne bir not ne de bir açıklama vardı, sadece tek bir anahtar vardı. Üzerine kazınmış sembolü fark edene kadar, Nathan ve Alex'in her zaman taktıkları yüzüklerde gördüğüm koyu renkli girdaplı deseni fark etmemiştim. Anahtar sıradan bir hediye değil, bir davetiyeydi.

Hiç tereddüt etmeden paltomu kaptım ve apartmandan çıktım, anahtarın ait olduğunu bildiğim adrese doğru ilerlerken kalbim çarpıyor ve başım dönüyordu - şehrin üzerinde yükselen lüks bir çatı katı. Burası hakkında söylentiler duymuştum, gizli toplantıların ve yasadışı anlaşmaların fısıltılarını, ama hiç davet edilmemiştim... şimdiye kadar.

Oraya vardığımda, kapıdaki adam beni içeri alırken gözünü bile kırpmadı. Sanki beni bekliyormuş gibiydi. Asansörle çatı katına çıkmak sonsuzluk gibi geldi, zihnim sorularla doluydu. Ama kapılar açıldığında beni bekleyen şey için hiçbir şey beni hazırlayamazdı.

Çatı katı tek kelimeyle nefes kesiciydi. Her yüzey zenginlikle parlıyordu. Mermer zeminler, kristal avizeler ve pelüş kadife mobilyalar dokunulamayacak kadar pahalı görünüyordu. Ama gözüme en çok çarpan şey odanın ortasında durmuş beni bekleyen adamdı.

Bu . Depodaki, odamdaki ve canlı düşüncelerimdeki gizemli adam. Sadece ışıkların yumuşak parıltısında onu gerçekten görebildim.

Düşündüğümünden çok daha genç görünüyordu.

kaçırmamı imkânsız kılan bir varlığı vardı. Ve gülümsediğinde, daha önce beni tedirgin eden aynı soğuk hesaplamayla gülümsedi.

"Hoş geldin Lana," dedi, sesi kadife gibi yumuşak ve zengindi. "Davetimi kabul ettiğin için çok mutluyum."

Ona doğru bir adım attım, ellerim anahtarın etrafında yumruk olmuştu. "Nedir bu? Beni neden buraya getirdin?"

cevap vermedi. Bir şişe viski ve iki bardağın beklediği yakındaki bir masaya doğru yürüdü. İkimize de birer içki doldurdu.

Sanki o anın her ayrıntısı planlanmış gibi kasıtlı ve kesin hareketler.

"Benim kim olduğumu biliyor musun?" diye sordu bardağındaki viskiyi çevirip diğerini bana uzatırken.

Bir yanımla cevabı zaten biliyor olsa da başımı salladım. "Hayır."

Tekrar gülümsedi, gözlerine umut verici bir şey ulaşmıştı, "Ben sana istediğin her şeyi verecek olan adamım, Lana. Hayal ettiğiniz her şey."

Omurgamdan aşağı bir ürperti geçti. Bunu söyleme biçiminde ona inanmamı sağlayan bir şey vardı. "Neden? Benden ne istiyorsun?"

Viskisinden bir yudum aldı ve bardağın kenarından beni izledi. "Çünkü sen özelsin. Ve oğullarım seni istiyor."

Sesim boğazımda düğümlendi. "Oğullarınız mı?"

Başını salladı, bakışları sabitti. "Alex ve Nathan."

Oda bir o yana bir bu yana savruldu. Yapbozun parçaları yerine oturdukça zihnim allak bullak olurken geriye doğru sendeledim. "Sen onların babasisin." Daha çok bir soru gibi .

"Evet," dedi basitçe, sanki bu dünyadaki en doğal şeymiş gibi. "Ve seni uzun zamandır izliyorlardı, Lana. Hepimiz izliyoruz."

Kulübümüzü sadece belirli kişilerin görebildiğini fark etmediniz mi? Ya da bizi görebildiğini?"

Nefes alamıyordum. "Ne demek istiyorsun? Kulübü ya da her birinizi görün."

Babaları kıkırdadı ve şöyle dedi: "Sadece özel olanlar bizim yeraltı dünyamızın bir parçası olabilir. Biz mafyayız, Lana. Sadece uyuşturucu ve silahlarla uğraşmıyoruz, aynı zamanda hepimiz seksi de seviyoruz. Biz seks mafyasının bir parçasıyız. Bizi sadece bu dünyada olması gerekenler görebilir. Dairenizin gerçekten bir gece kulübünün üstünde olacağını düşünmüş müydünüz?"

"Neden?" Nefes aldım.

"Çünkü sende bir şey görüyoruz," dedi bardağını yere bırakarak. "Olağanüstü bir şey. Ve onu ortaya çıkarmak istiyoruz. Birlikte."

Sözlerine anlam vermeye çalışarak başımı salladım. "Ama bu gizlilik neden? Neden ortaya çıkıp bana söylemiyorsun?"

Bir adım daha yaklaştı, gözleri benimkilere kilitlendi. "Çünkü hazır olduğundan emin olmamız gerekiyordu. Gerçeği kaldırabileceğinden. Ve artık bize kendini kanıtladığına göre, ilerleyebiliriz."

Her şeyi anlamaya çalışırken kalbim göğsümde sıkıştıyordu. Alex ve Nathan başından beri biliyorlardı. Bana tuzak kuruyorlardı, beni bu lanet oyuna sürüklüyorlardı. Ve şimdi babaları bana isteyebileceğim her şeyi teklif ediyordu.

Ama ne pahasına?

Ona baktım, yüzünde herhangi bir aldatma belirtisi aradım ama sadece soğuk, sert bir kesinlik gördüm. "Benden ne istiyorsun?" Tekrar sordum.

Elini uzattı, saçımın bir tutamını yana doğru itti ve içime bir elektrik çarpması gönderdi. "Kendini bırakmanı istiyorum, Lana. Hayal edebileceğinden çok daha fazla şekilde seninle ilgilenmemize izin vermeni. Kendini tamamen bize vermeni istiyorum."

Sözleriyle içimde bir sıcaklık dalgası kabardı, bakışlarının yoğunluğu doğru düşünmemi neredeyse imkânsız hale getirdi. Kendimi içine çekildiğimi hissedebiliyordum, güç ve zevk vaadi etrafımı bir

yardımcısı. Bir parçam hala direniyordu, hala sahip olduğum son kontrol parçasına tutunuyordu.

"Hayır dersem ne olur?"

Gülümsemesi genişledi ama gözlerine ulaşmadı. "O zaman tüm bunları bırakıp gidiyorsun. Alex ve Nathan'a sahip olmaktan ve sana verebileceğimiz her şeyden. Babanın Di Salvo mafya kulübünün başı olduğunu biliyorum. Annen tecavüze uğradı ve öldürüldü. Seni dışarıdaki tüm tehlikelerden koruyabiliriz. Annene ne olduğunu bulmana yardım edebiliriz. Bundan vazgeçmek isteyeceğini sanmıyorum, bunu hepimiz kadar çok istiyorsun. yap."

Tereddüt ettim, kelimeler boğazımda düğümlendi. Haklıydı, gerçekten istiyordum. Babamın yanlışlarından korunmak, anneme ne olduğunu öğrenmek istiyordum ama en da bu üç adamı istiyordum. Benden ne istiyorlarsa yapmalarını, beni kullanmalarını, korumalarını, uzun zamandır istedikleri gibi hayatlarına girmeme izin vermelerini istiyordum.

Alex ve Nathan'la hissettiğim gücü, kontrolü ve bağı istiyordum. Hayal edebileceğimden çok daha ciddi bir şeye adım attığım hissinden kurtulamıyordum.

Ben bir şey söyleyemeden arkamdaki kapı açıldı ve döndüğümde Alex ve Nathan'ın kapıda durduğunu gördüm. İfadeleri okunamaz haldeydi. Bir şekilde farklı görünüyorlardı, daha tehlikeli, daha güçlü, sanki artık oynaştığım adamlar değil de çok daha yasak adamlar gibiydiler.

"Lana," dedi Nathan usulca, bana doğru bir adım atarak. "Bu işte birlikteyiz. Hepimiz."

Alex başını salladı, bakışları benimkilere kilitlendi. Aralarına baktım; kalbim boğazıma düğümlendi. İşte o andı. Belirleyici an. Ya çekip gidecek, bu korkunç ve tehlikeli oyunu arkamda bırakacaktım ya da bu üç adamın bana tapınmasına, baba ve oğulların emrime amade olmasına izin verecektim.

Yavaşça babalarına döndüm ve toplayabildiğim tüm güçle bakışlarını karşıladım. "Ne yapmam gerekiyor?"

Gülümsemesi yavaş ve yırtıcıydı, gözlerinde karanlık bir vaat vardı. "Sadece evet de."

Derin bir nefes aldım, kararımın ağırlığı üzerime çökmüştü Fiziksel bir güç gibi. Ama o anda, geri dönüş olmadığını biliyordum. Zaten çok ileri gitmiştim.

"Evet." Fısıldadım.

Bildiğim bir sonraki şey, dudaklarının benimkilerin üzerinde olduğu ve nefesimi kesen bir açlıkla beni sahiplendiğiydi. Daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyordu - vahşi, tüketen ve tamamen sarhoş edici. Alex ve Nathan da ona katıldığında, elleri ve ağızları üzerimdeydi ve doğru kararı verdiğimi biliyordum.

Artık hayatım buydu, tehlikeli, heyecan verici ve tamamen kontrolden çıkmıştı. Bir baba ve iki oğul sahibi olmanın bu kadar gizemli ve heyecan verici olacağını kim bilebilirdi?

Bölüm 6

I Loş odada dururken kalbim göğüs kafesime çarpıyordu. Havada korku ve beklentinin bir karışımı vardı. Nathan, Alex ve Dominic -babaları- duruyordu, her biri bana artık geri dönüş olmadığını söyleyen bir bakışa sahipti.

Kendimi onlara teslim etmişim ama bunun bir seçim mi yoksa hayalini kurduğum erkeklere sahip olurken kullanılmak ve korunmak istediğim için mi olduğundan emin değildim. Evet dediğimde tüm kontrolümü kaybetmişim ama güç kazanmışım. Ellerim iki yanımda titriyordu ve onları yumruk yaparak kendimi sakinleştirmeye çalıştım. Dışarıdan güçlü görünmem gerekiyordu ama içten içe çözüliyordum.

İlk hareket eden Nathan oldu. Elini uzatıp saçlarımı okşadı. Dokunuşu yumuşak ve şefkatliydi ve bir an için beni etkisiz hale getirdi. "Hazır mısın, Lana?" diye baştan çıkarıcı bir şekilde fısıldadı. Cevap vermek istedim ama sesimi bulamadım.

Yakınıma eğildi, dudakları dudaklarımı bulduğunda nefesi sıcacıktı. Öpücük ilk başta nazikti, içimde dönen duygu fırtınasıyla tam bir tezat oluşturuyordu. Hızla derinleşti, çaresizlik hissiyle birlikte şiddetlendi ve sahiplenici bir hal aldı. İhtiyacının ağırlığını hissedebiliyordum ve kendimi o anın içinde kaybederek düşünmeden karşılık verdim.

Nathan , Alex'in ellerini üzerimde hissettim. Dokunuşu daha acil, daha talepkârdı. Beni kendine çekti, vücudu benimkine karşı kaya gibi sertti. Dudakları boynumda geziniyordu. Dişleri tenimi sıyırdı, arasına ısı gönderiyordu. Bu his çok kuvvetliydi ve beni nefessiz bıraktı.

Dokunuşlarına teslim olduğumda bile, yine izlendiğim hissinden kurtulamadım. Başımı hafifçe çevirdim ve Dominic'in bakışlarıyla karşılaştım. O

Hareket etmemişti ama gözleri bana kilitlenmişti, karanlık ve yoğundu. Bana bakışında ağılıktan öte bir şey vardı ve bu vücudum titriyor.

Dominic daha yaşlıydı, daha deneyimliydi ve içinde beni hem heyecanlandıran hem de korkutan bir güç vardı. Onun neler yapabileceğini, hepsinin neler yapabileceğini biliyordum ama yine de bu odaya girdim. Onların tehlike türüne, onlardan yayılan karanlığa çekildiğimi inkâr etmek mümkün değildi.

Dominic bana doğru hareket ettiğinde, ne istediğini tam olarak bilen bir adamın güveniyle hareket ediyordu. Beni Nathan ve Alex'ten uzaklaştırdı, elleri belimde güçlüydü. Çenemi yukarı kaldırarak beni koyu yeşil gözlerine bakmaya zorladı. "Kendini neyin içine soktuğunun farkında mısın, Lana?" diye sordu, sesi derindi.

Sertçe yutkundum; boğazım kurumuştu. "Evet," diye boğuk bir ses çıkardım, buna inandığımdan emin olmasam da. Nasıl anlayabilirdim ki? O sırada

Bir uçurumun kenarındaydım ve ne kadar derin olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Kendimi düşmekten al.

Dudakları yavaş ve karanlık bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Güzel," dedi, ağız benimkine inmeden önce. Öpücüğü oğlununkine hiç benzemiyordu. Daha sert, daha talepkârı ve beni tamamen nefessiz bırakmıştı. Onun içinde, yaydığı güçte boğuluyordum ve bir daha yüzeye çıkıp çıkamayacağımı bilmiyordum.

Dominic'in öpücüğü derinleşirken, Nathan ve Alex'in ellerini tekrar üzerimde hissettim, dokunuşları nazik ama ısrarcıydı. Oda etrafımızı sarmış gibiydi, onlar bedenimi keşfederken dünyanın geri kalanı kayboluyordu. Etraflarında gizlenen her gölgede tehlikeyi hissedebiliyordum.

Bir an için kendimi neyin içine soktuğumu merak ettim. Bu sadece bir oyun değildi. Bu gerçektir ve çok korkutucuydu. Bununla birlikte, tamamen teslim olmak istememe neden olan sarhoş edici bir şey vardı. Onlar tarafından tüketilmek, kendimi onların karanlığında kaybetmek istiyordum.

Gece ilerledikçe aklımın bir köşesindeki bu duyguyu görmezden gelemiyordum. Bu benimle ilgili değildi. Çok daha büyük bir oyunda, tam olarak anlayamadığım bir oyunda bir piyon olduğumu. Her ne kadar güvenmek istesem de

Nathan, Alex ve hatta Dominic'in bile benden bir şeyler sakladıkları hissinden kurtulamıyordum.

Dominic sonunda geri çekildiğinde, gözleri memnuniyetle doluydu. Beni sahiplenmişti ve artık bundan kaçış yoktu. Bana sarılırken bile zihninde dönen çarkları görebiliyordum. Bir şey vardı daha fazlası vardı, bir şeyler uyuşmuyordu, göremiyordum.

Gece devam etti; tatmin, dokunma ve öpüşmelerle dolu bir bulanıklık beni ham ve açıkta hissettirdi. Nathan'ın elleri beni yönlendirirken kalçalarım sıkıca duruyordu, gözleri kalbimi hızlandıran bir yoğunlukla benimkilere kilitlenmişti. Alex'in ağzı tenimdeydi, kulağıma karanlık zevkler fısıldarken nefesi bana karşı sıcaktı. Ve Dominic - Dominic her yerdeydi, artık üzerimde sahip olduğu gücün sürekli bir hatırlatıcısıydı.

Ama her ne kadar kendimi onların içinde kaybetmek istesem de, soğuk ve acı gerçeği görmezden gelemezdim. Bu kontrol ve güçle ilgiliydi ve ben bir fırtına gibi bunun ortasında kalmıştım. Ben onların oyuncağıydım, piyonuydum ve nasıl kaçacağıma dair hiçbir fikrim yoktu.

Sonunda bittiğinde kollarına uzandım, bedenim rahatlamıştı ama zihnim hızla çalışıyordu. Oda artık sessizdi, tüm gerginlik gitmiş, yerini başka bir sakinlik duygusu almıştı. Nathan'ın kolu belime dolanmış, beni kendisine sarmıştı. Alex diğer tarafımdaydı, elleri saçlarıma dolanmıştı, dokunuşu nazik ve güven vericiydi. Dominic, ben oğullarının arasında yatarken kara gözleriyle beni izliyordu.

O anda, artık onların oyununda sadece bir oyuncu olmadığımı fark ettim. Onların tahtasındaki bir taş, güç ve kontrol dünyalarındaki bir yavruydu. Yine de korkmuyordum, artık korkmuyordum. Bu yolu seçmişim ve sonuçları ne olursa olsun sonuna kadar gidecektim.

Gece tutkuyla doluydu, çılgınlıkla çevriliydi. Az önce beni birden fazla şekilde sahiplenilen üç adamın yanında yatarken, kesin olarak bildiğim bir şey vardı, tam olarak olmam gereken yerdeydim.

Dominic'in eli belimi sıkıca kavrayıp beni kendisine doğru çekerken, bunun sadece bir başlangıç olduğunu biliyordum. Seks, para ve uyuşturucu artık hayatımı yönetiyordu ve daha tehlikeli maceralar için sabırsızlanıyordum.

Qsnpter /

Calevler havada dans ediyor, duvara gölgeler düşürüyordu. Amber ve deri kokusu odayı dolduruyordu. Ağır kadife perdeler dışarıdaki dünyanın sesini bastırıyor, bizi zamanın yokmuş gibi görüldüğü bir kozaya sarıyordu.

sonsuza kadar uzanıyor. Geniş, yemyeşil yatağın ortasına oturuyorum, koyu bordo çarşaf lar tenime karşı serin. Nathan, Alex ve Dominic'in yoğun bakışlarını hissedebiliyorum. Sanki söylenmemiş her sorunun cevabı benmişim gibi hepsi bana odaklanmış.

Nathan bana en yakın olan, vücudu gergin, saldırmaya hazır bir yırtıcı gibi. Çenesi sıkılı ve gözlerinde arzulamaya başladığım bir vahşilik var. Kenarları sert, yüzeyi soğuk ama Altında, dokunuşunun nasıl yaktığını, izini kendi ruhuma nasıl işlediğini biliyorum.

Alex kapı aralığına yaslanmış, kasları gerilmiş ve gözleri oynak. Hassasiyetinde beni geren bir şey var, sanki sürekli bir sonraki hamlesini hesaplıyor. Bir sonraki hamlesinde beni dizlerinin üzerine çöktirmek için ne yapacağını merak etmek kalbimi hızlandırıyor.

Ve bir de Dominic var, babaları. Varlığıyla odayı dolduruyor, hepimizin üzerinde yükseliyor. Yatağın yanında duruyor, ellerini arkasında kavuşturmuş, otoriter bir duruş sergiliyor. Koyu renk gözleri soğuktu, beni hem büyüleyen hem de dehşete düşüren bir derinlik, şu anda arzuladığım ve ihtiyaç duyduğum iyi bilinen deneyimlerin vaadi.

"Lana," diye sesleniyor Dominic bana, alçak sesi dikkatimi çekiyor. "Buraya geldin. Kendini bize teslim ettin ama zihninde gizlenen ve seni geride tutan daha fazlası olduğunu hissediyorum."

Nefesim hızlanıyor. Her zaman birkaç kelimeyle savunmamı yarıp geçmenin bir yolunu bulur. Ona hemen cevap vermedim. Bunun yerine, kilitleniyorum

Gözlerim Nathan'da. Gözleri yumuşak ve rahatlatıcı, sanki bana bırakmamı, kendimi açıklamamı söylemeye çalışıyor.

"I..." Söylemeye başladım, sesim korkudan çatlıyordu. "Kendimi bırakmaktan korkuyorum. Sizinle birlikte kendi kontrolümü kaybetmekten. Ya bir gün uyandığımda tüm bunların yok olduğunu görürsem? Paylaştıklarımız yok olursa? O zaman ne yaparım?"

Dominic bana doğru yürüyor ve elleriyle yüzümü kavıyor. Gözlerimin içine bakıyor ve fısıldıyor, "Lana, biz seniniz ve sen de bizimsin. Hiçbir şeyin bunu engellemesine imkân yok. Senin varlığından bile haberdar olmadığın parçalarını bulacağız."

Dudaklarını dudaklarıma yerleştirmeden önce şakaklarıma yumuşak öpücükler konduruyor. Onun içinde eridim, öpücüğünün altında tereyağına döndüm. Alex ve Nathan'ın bize doğru yaklaştıklarını duyabiliyorum. Bir çift elin gömleğimin altından kaydığını ve tenimde yumuşak dokunuşlar izlediğini hissedebiliyorum. Bu kontrolü kaybetmekle ilgili değil; teslimiyet içinde özgürlüğü bulmakla .

Dominic öpüşmemizi kesiyor, gözleri ateşle parlıyor. "Sen her zaman düşündüğünden daha güçlü oldun, Lana. Ve bu güç... Bizi sana çeken şey de bu. Senin her yönünü, her arzunu, her korkunu görmek istiyoruz."

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı yuvarlanırken tenimi ısıtıyor. Hiç kimse benimle bu şekilde konuşmamıştı. O kadar uzun zamandır tek başımaydım ki, bu bir tuzak gibi geliyor, sanki tüm bunlar sadece bir rüyaymış ve uyandığımda her şey gitmiş olacakmış gibi.

Nathan babasıyla yer değiştiriyor, öpücüğü ilk başta yumuşak, hissedilemeyecek kadar tüy gibi, sanki beni kırmaktan korkuyormuş gibi. Ancak ben de onu öperek içeri davet ettiğimde öpücük derinleşti ve daha şiddetli bir hal aldı. Parmakları saçlarıma dolandı, dilinin ağzımın her santimini keşfedebilmesi için başımı geriye çekti. Ağzının içinde inliyorum ve o da saçlarımı daha sert çekiyor. Benimkini hissedebiliyorum. Uyluklarım sertleşmeye başladı ve inlemelerim sadece onun açlığını körüklemeye yaradı.

Alex onun çok gerisinde değildi; ağzı boynumdaki nabzı buldu ve oraya sırtımı eğmeme neden olan bir öpücük kondurdu. Dokunuşları çok zıttı. Alex'in hesaplanmış kontrolüne karşı Nathan'ın yoğunluğu başımı döndürüyor, daha fazlasını arzulamama neden oluyordu. Dominic tekrar yanıma geldi ve beni kendine çekti.

Duyguların fırtınasında gezinirken onun gücü bir teselli, bir dayanak

noktası. , nefesi kulağımı yakıyor. "Güvendesin

bizimle, Lana. Burada her ne oluyorsa sen istediğın oluyor. Bırak gitsin, Lana."

Sözleri bana bir dalga gibi çarptı ve beni uçurumun kenarına gönderdi. Korkumun yerini şimdi hepsini hissetmek, onlar tarafından tüketilmek ve onların istek ve ihtiyaçlarının yoğunluğu için yanıp tutuşan bir dürtü alıyor. Nathan'ın elleri vücudumda geziniyor, dokunuşu sert ve ustaca, Alex beni soymaya başlıyor, hareketleri kasıtlı ve yavaş. Beni bir hediye gibi soyuyor, katman katman açıyor, ta ki onların önünde çıplak kalana, savunmasız ama ilgilerinden güç alana kadar.

Dominic'in elleri beni hiç bırakmıyor. Parmakları tenimin üzerinde geziniyor, vücudumun her kıvrımının haritasını çıkarıyor, sanki beni ezberliyor. Ona bakmak için başımı çevirdiğimde, gözlerinde henüz görmediğim bir açlık var. Sanki gözleriyle konuşuyormuş gibi bakışları benimkileri kavırıyor.

"Lana," diye mırıldanıyor, sesinden istek damlıyor, "bana ne istediğini söyle."

Aklımdan tam olarak ne geçtiğini söylemek istemediğim için tereddüt ettim. "Hepinizi istiyorum. Sizin tarafınızdan dokunulmak ve kullanılmak istiyorum... üçünüzün de aynı anda. Size ihtiyacım var, hepinize."

Nathan'ın ağzının kenarında bir sırıtma beliriyor, Alex'in gözleri ise damarlarımda dolaşan aynı arzuyla yanıyor. Dominic başını sallıyor, onayı kalçalarımın arasına bir ıslaklık dalgası gönderiyor.

Beni ilk sahiplenene Nathan oluyor, ağzı beni nefessiz bırakan ve titreten bir güçle ağzıma çarpıyor. Elleri her yerde, vücudumu keşfediyor. Göğüslerimi elleriyle kavırıyor, meme ucumu ağzına almak için eğiliyor. Beni yalarken dili çok becerikli. Meme uçlarım onun yalamaları altında sertleşiyor ve inlemeler ağzımdan kaçıyor, kontrolü ele geçirip beni her şeyimi kaybetmeme neden olan bir ritme yönlendirirken vücudum ona doğru eğiliyor. zaman duygusu.

Alex'in bize katılması uzun sürmüyor, elleri arasından kayıyor ve onu bekleyen ıslaklığı buluyor. Klitorisimin etrafında dönerken dokunuşu hafif ve Nathan meme uçlarımı emiyor. Alex bir parmağını içime sokuyor ve parmaklarıyla beni becermeye başladığında yüksek sesle inliyorum. O daha hızlı pompalarken ıslaklığım onu kaplıyor. Nathan vücudumdan aşağıya, amıma doğru öpüyor ve

Alex parmaklarıyla beni sikerken klitorisimi okşuyor. Onlar vücudumu kullandıkça orgazmımın arttığını hissediyorum.

Yatağa sırt üstü uzanıp onlara daha iyi erişim sağlarken Dominic'e bakıyorum. Oğullarının üzerime inişini izlerken uzun sikini okşuyor. Yüzündeki ifadeye bakmam yetiyor; orgazmım hızlı ve sert bir şekilde gerçekleşiyor.

Nathan ve Alex , orgazmım vücuduma çarparken beni almaya devam ediyorlar.

Nathan kalçalarımın tutup beni yüzüstü çevirmeden önce klitorisimi son bir kez uzun uzun emiyor. Nathan'ın bacaklarımı büktüğünü hissettiğimde Dominic'e bakıyorum, böylece dört ayak üzerindeyim. Pantolonunu çıkarıp yana fırlatırken fermuarını duyuyorum. Sikini girişime hizalarken arkamda duruyor. Alex'in babasına doğru yürüdüğünü görüyorum, pantolonu ayak bileklerinin etrafında bükülmüş. Bana dönüyor ve siki serbest kalıyor. Kocaman ve kalın, damarları kabarmış. Çarşafları kavrayıp vücudumun onu sarmasına izin verirken Nathan içime doğru ilerliyor. O da en az ağabeyi ve babası kadar büyüktü. Aleti beni iyice geriyor, içimi dolduruyordu.

Yavaşça içime girip çıkmaya başladı. Kalçalarımı kavırıyor ve beni yukarı çekiyor, siki yıldızları görmemi sağlamak için doğru noktaya çarpıyor. Alex ve Dominic'e bakıyorum, Nathan beni sikerken ikisi de siklerini okşuyor arkadan. Nathan'ın parmakları klitorisimi bulduğunda inlemelerim daha da yükseliyor. Klitorisim aşırı hassas, ama hiçbir şey söylemiyorum, zevk ezici. Beni sanki bir daha son kez sikecekmiş gibi sikerken hızını artırıyor. Alex ve Dominic'in nefeslerinin düzensizleştiğini duyuyorum. Nathan'ın hızına uyararak siklerini daha hızlı okşuyorlar. Parmağıyla klitorisimde daireler çiziyor ve ben uçurumun kenarına düşüyorum. Orgazmım vuruyor ve hissediyorum duvarlar onun sikini sağlıyor, o da içimde kendi salınımını buluyor. Alex bana o kadar yakın duruyor ki, serbest kaldığında dudaklarıma sığıyor.

Dudaklarımı yalayarak, üzerimdeki dölünün tadını alabiliyorum. Tadı tatlı ve tuzlu. Dudaklarımı temizlememi izlerken hem Dominic'ten hem de ondan bir inilti yükseliyor. Ben yatağa yığılıyorum, Nathan arkamda sarsılıyor ve hâlâ içime boşalıyor.

Nathan yanıma uzanırken nefes nefese ve tatmin olmuş bir şekilde yatıyorum. "Merak etme, henüz işimiz bitmedi." Dudaklarını benimkilere çarpıyor, kardeşlerinin serbest bırakılmasının tadına bakıyor. Dominic arkamdan geliyor ve

beni sırt üstü yatırdı. Kalçalarımın arasında kaybolmadan önce bana bakıyor. Uyluklarımın iç kısmını öpüyor, bir parmağını sokarken beni kızdırıyor.

Oğullarının döllerini yağlamak için kullanıyor ve beni parmaklarıyla sikerken dili klitorisimde dans ediyor. Acele etmiyor, sanki günlerdir yediği en iyi yemekmişim gibi beni yiyor. Saçlarını kavriyorum, başını harika hissettirdiği yere doğru hareket ettiriyorum. O yavaşladıkça ve klitorisimden amımın içine doğru yaladıkça orgazmımın tekrar arttığını hissedebiliyorum.

Dilini içimde hissetmek beni çılgına çevirmeye yetiyor. Ayağa kalkıyor, tahrik olmuşluğum dudaklarında parlıyor. Eğildi ve fısıldadı "Yalnız kaldığımızda seni bitireceğim." Orgazmım kulağıma sıcak sıcak nefes veriyor. Nathan'ın dölleri içimden damlarken yatakta uzanırken tek düşünebildiğim Dominic ve onun bana ne yapacağı. Bu hayatın istediğim şey olmadığını biliyorum, ama kesinlikle ihtiyacım olan şey.

Nathan ve Alex odadan çıkıyor ve beni düşüncelerimle baş başa bırakıyorlar. *Neden sadece Nathan beni becerdi? Hepsinin beni istediğini sanıyordum.* Gerçekten kullanıldığım hissi çökerken gözyaşlarım oluşmaya başladı. Gözyaşlarımı tutarak kendime kim olduğumu ve bu hayatı neden seçtiğimi hatırlattım. İstedğim tek bir şey var ve hiçbir şey onu elde etmeme engel olamayacak. Erkekler olmadan oda tuhaf geliyor, sanki hala bir şey ya da biri beni uzaktan izliyor. Ayağa kalkarak banyoya doğru ilerliyorum ve notu orada buluyorum. Banyo aynasının üzerine bantlanmış küçük bir kağıt parçası. Ne olduğunu bilmeden ona uzanırken ellerim titriyor.

"Dikkatli ol canım, göründükleri gibi değiller."

Bölüm 8

I uyuyamadım. Yine uyuyamadım. Oda zifiri karanlıktı ama aklımdaki tek şey o lanet nottu. Dominic, Nathan ve Alex'e bakarken zihnim bozuk bir plak gibi dönüyordu... ne oluyordu da

Onlara ne oluyordu? Notu kim yazdı ve ne zaman aynanın üzerinde bırakma şansım var mı? Aklıma yatmayan bir şeyler vardı ve bunu çözmeye kararlıyım.

Yorganı kendime daha sıkı sarılmak için çekerek yuvarlandım ama göğsüme yerleşen huzursuzluk reddediyordu. Bu sadece ibaret değildi, her şeydi. Hepsinin bana bakışı, sanki benden başka herkesin bildiği bir sır varmış gibi. Bir de dinlemediğimi düşündüklerinde seslerinin kısılması vardı, ama ben hep dinliyordum.

Ve fısıltılar, etrafımda belli belirsiz fısıltılar duyuyordum ama ne zaman baksam tek gördüğüm gölgelerdi. Orada olmayan insanların gölgeleri, tıpkı Dominic'i ilk gördüğümde gördüğüm gibi. Bu adamlarda kendimi açıkta ama garip bir şekilde güvende hissetmeme neden olan bir şey vardı. Cazibeleri daha önce gördüğüm hiçbir şeye benzemiyordu.

Yatakta doğruldum, düşünceleri zihnimden atmaya çalıştım ama ısrarcı ve tedirgin edici bir şekilde üzerime yapıştılar. Bu gece daha kötüydü. Dominic odanın diğer ucundan beni izliyordu, gözleri her zamankinden daha karanlıktı,

Sanki içimi görebiliyormuş gibi. Alex benimle neredeyse hiç konuşmuyordu, sanki bilmemi istemediği bir sırrı saklıyormuş gibi. Nathan çok , şakalar yapıyordu, kahkahası biraz fazla yüksekti. Sanki bir şeyleri gizliyor gibiydi ama ne olduğunu anlayamıyordum.

Hayal kırıklığına uğramış bir iç çekişle komodinin üzerindeki suya uzandım, bir şeye ihtiyacım vardı, dikkatimi dağıtacak herhangi bir şeye. Elim uzanırken dondu. İşte,

Camın altında banyo aynasındakine benzer bir kâğıt vardı. Düzgünce katlanmış küçük kâğıda uzandığımda kalbim hızla çarpmaya başladı.

Ne. Ne? Sikeyim mi?

Onu oraya benim koymadığımı biliyordum; yatağa girdiğimde bile fark etmemiştim. Kâğıdı elime alıp açarken parmaklarım hafifçe titredi. El yazısı banyodakine benziyordu, zarif, fazla mükemmel ve yine de o kadar tanıdık ki midemi bulandırdı.

"Düşündüğünden daha yakınsın, Lana. Geçmişini hatırla, o her şeyin anahtarıdır."

Kelimeleri tekrar tekrar okudum, anlamlandırmaya çalıştım ama beynim bir işleyemedi. Bunu kim bırakmıştı? da iyisi, benim haberim olmadan oraya nasıl girmişlerdi? Odanın etrafına bakındım ama sadece ben vardım, karanlıkta yalnızdım. Kalbim küt küt atıyordu; nabzımı kulaklarımda hissedebiliyordum.

Birden anılar canlandı, çocukluğum, mafya ilişkileri gözümün önüne geldi. Babam, cinayet, annemin ortadan kaybolması, hepsi bir anda aklıma geldi ve beni şoka soktu.

Notu katlayıp komodinin üzerine geri koydum, tam o sırada telefonum çaldı. Engellenmiş bir numaraydı. Midem huzursuzlukla burkuldu ama cevap verdim.

Daha önce hiç duymadığım derin bir ses hattı doldurdu. "Lana, cevaplar düşündüğünden daha yakın. Unutma, şeker tuza benzer."

Cevap veremeden hat kesildi. Telefonumu indirirken ellerim titredi; benim bilmediğim bir şey bildiklerinden emindim. Uzaklara kaçmakla bu meseleyle yüzleşmek arasında kalmıştım. Ama artık kaçamazdım, hayata bağlıydım.

Gözyaşlarımla yanaklarıma aktı. Hayal edebileceğimden çok daha büyük bir şeyler oluyordu. Tüm bu durumu çevreleyen huzursuz bir his vardı, ama bu insanların yanında kendimi güvende hissediyordum, sanki hiçbir şey bana zarar veremezmiş gibi.

Tekrar uzandığımda kapımın açıldığını gördüm. Kim olduğunu bilmediğim için kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Yatağımın kırıştığını ve Dominic'in yanımda yattığını hissettim.

"Ah bebeğim, ağlama. Neye ihtiyacın olursa olsun biz senin için buradayız." Dominic alnımdan öperken bana şöyle dedi.

Burnumu çekerek, karanlıkta hâlâ parlayan gözlerini inceliyorum. Aldım ve dudaklarımı hafifçe onunkilere değdirdim. Hafifçe inleyerek beni kendine çekiyor. Ereksiyonunun karnıma doğru bastırdığını hissedebiliyorum ve bu şeylerin arasına bir ıslaklık havuzu gönderiyor.

Neden Dominic burada da diğerleri değil? Tüm bunlar akıl sağlığımı sorgulamama neden oldu. Sadece hepsine sahip olabilmeyi mi umuyordum? Bu sorular kafamın içinde dönüp duruyordu, oysa bana bir saniye bile şüphe vermemişlerdi.

Dominic öpücüğü derinleştirerek beni sırtüstü yatırdı. Dili ağzıma girip çıkarken ben onun ağzında inliyorum. Boynumu öpüyor ve ben de saçlarının arkasından tutarak onu aşağıya doğru itiyorum. Ayağa kalkarak üstümü çıkarmasına izin veriyorum ve o da yana atıyor. Meme uçlarım çoktan sertleşmişti. parmaklarının arasına alıp hafifçe yuvarlarken tomurcuklar. Bu his vücuduma bir uyarılma sarsıntısı gönderiyor.

Meme ucumu nazikçe ağzına alıyor ve hafifçe emiyor. Sırtım belimi kavlıyor ve vücudumu daha fazla sağlıyor. İç uyluğumu kavrarken yetenekli ağzı göğüs ucumda çalışıyor.

Dominic iç çamaşırlarımı çıkarmaya başladığında bu notların düşüncesi kayboluyor. Onları yere atıyor; parmak uçlarını hafifçe çıplak amıma sürüyor. Beni terk eden inilti gerçeküstü. Saçlarından tutarak, nefesinin sıcaklığını hissedene kadar onu aşağı doğru itiyorum. Klitorisimin tepesine yumuşak öpücükler kondurarak beni çılgına çeviriyor. Dili hafifçe klitorisimi fırçalıyor ve ben . Pantolonum agresifleşiyor.

"Lütfen Dominic."

"İşte böyle bebeğim. Yalvar bana. Bana ne istediğini söyle."

"Lütfen, Dominic. Ağzını üzerimde hissetmeye ihtiyacım var." Kalçalarımın arasındaki ıslaklığın her geçen saniye daha da ağırlaştığını hissedebiliyorum.

Dili sonunda klitorisimi buluyor ve tüm kontrolümü kaybediyorum. Yardım edemem ama devralmasına izin veriyorum, beni kendi zevki için kullanmasına izin veriyorum. Klitorisimi emip yalarken yalamaları özensiz ve ıslak hale geliyor. Saçlarını tutarak istediğim yere doğru hareket ettirdim. O emerken klitorisimin zonkladığını hissedebiliyorum ama o durmuyor. Dar amıma bir parmağını sokup beni gererek açıyor.

Çılgılık atarak çarşafları kavriyorum ve her itişini parmaklarıyla eşleştirmek için kalçalarımı büküyorum.

Orgazmım dalgalar gibi üzerime çöküyor. Dominic durmuyor, kalçalarımından tutup beni kendine çekiyor ve amımı daha da yalayıp yutuyor. Ağzının içine fişkırıldığımı hissedebiliyorum ve derin bir inilti ondan kaçıyor. Sularımın her zerresini yalayıp yutuyor.

Beni yavaşça yatağa yatırıyor, üstüne tırmanıyor ve dudaklarını dudaklarıma çarpıyor. Onun üzerinde kendimin tadını alıyorum, tatlı ama keskin. Aramıza uzanıyor ve pantolonundan sikini çıkarıyor. Başında biriken prekum damlalarıyla birlikte serbest kalıyor.

"Nefes al bebeğim, bu acıtabilir." Sikinin başını girişte benimle hizalarken inliyor. Kalın sikini yavaşça itti ve vücudumun onun etrafında gerilmesine izin verdi. Son bir sert hamle yaptı ve Sonuna kadar, hiçbir şey kalmayana kadar beni geriyor. Kalın, şişman aleti inanılmaz hissettiriyor. Beni tamamen dolduruyor, acı ve zevkin bir karışımı.

Bacaklarımı beline dolayarak amıma daha fazla erişmesine izin veriyorum. Ne kadar ıslak olduğumu hissedene kadar yavaş ve yumuşak hamleler yapıyor. Beni sertçe sikiyor, kıcımlı kavriyor ve beni horozuna çarpıyor. Babalarını becerirken inlemelerim ve pantolonum odayı dolduruyor.

Kalçalarımı kavradı ve beni üstünde bırakarak ters döndü. Kendimi alçalttım, alay ettim, sıcaklığı en çok ihtiyaç duyduğum yerde bana baskı yapıyordu. Elleri kalçalarımı nefesimi kesen bir güçle kavradı ama durmadım. Keskin hissi sürdürdüm, bakışlarındaki çiğ açlık benim Nabız yarışı.

Vücudu altımda gerildi, her santimi güçlü ve boyun eğmezdi. Kalçalarımı yavaş ve tutkulu bir şekilde sallarken tırnaklarımı göğsünde gezdirdim, hırıltılarının sesini içime çektim. Sadece şu anda bile olsa onun üzerinde böyle bir güce sahip olduğumu bilmek içimde bir heyecan yarattı.

Oda daha küçük, daha sıcak geliyordu, sanki aramızdaki hava kalınlaşmıştı. Elleri yanlarıma kaydı, tenimi sıyırdı ve beni daha yakına çekti. Sırtımı dikleştirdim, dokunuşunun beni ateşlemesine izin verdim. Eğildim, dudaklarımız birkaç santim ayrıydı. Dilimde beklentinin tadını alabiliyordum.

"Sen benimsin, Lana. Oğullarımın ne düşündüğünü sikeyim. Onlar yapabileceklerini düşünüyorlar Sana sahip olabilirim ama sen bana aitsin," diye homurdandı ve içimin sıkışmasına neden oldu. Parmakları kalçalarımı daha derinden kazıyor, beni daha hızlı, daha sert gitmeye teşvik ediyordu. Ben değildim Onunla işim henüz bitmemişti. Onu kırmak istedim.

Ellerimi göğsüne bastırdım, kendimi ona sürtünecek kadar kaldırdım, her hareket beni içten dışa doğru aydınlattı. Nefesim kesildi, yarattığımız ritme teslim olduğumda dudaklarımdan bir inilti kaçtı. sert ve talepkâr bedeni, şimdi ellerinin beni kavrayış biçimiyle tezat oluşturuyordu, çaresiz ve muhtaç.

Gözlerimiz kilitlendi ve o anda başka hiçbir şey yoktu. Onun olmaya hazır ? Bu aşk ve şehvet üçgenine yakalanmaya hazır mıydım? I emin değildim ama gelecekte ne olsun bunu öğrenmek istediğimden emindim.

Bölüm 9

E Kendimi Dominic'ten ayırdığımda her şey dönüyordu. Birbirimize yakın uzandık, seksin inerken bedenlerimiz hâlâ birbirine dolanmıştı. Dominic boynuma hafif tüy gibi öpücükler kondururken ben Onun verdiği zevkle. Bir eliyle yüzümün yan tarafını kavradı ve bakışlarıyla buluşmam için beni çevirdi. Gözlerinden yayılan şehvet kalbimi ısıttı. Telefonu komodinin üzerinde gelen bir aramayla çaldı. İnleyerek telefonuna uzandı. "Ne var Ruben? Çabuk ol." Anlaşmalardaki güvenilir yardımcısı Ruben'in ne dediğini ama sesindeki ton sertti.

Telefonunu masaya çarparak bana baktı. "Giyin. Biz gidiyoruz."

"Şimdi mi?" Yorganı atarken sordum. Bu sırada "çocuklar" diye bağırarak kapıyı açtı.

Kıyafetlerimi üzerime geçirip, o arkama bakamadan kapıdan çıkıyorum.

Alex ve Nathan'la yüzleşmek, onlar yanımda olmadan babalarını becerdiğimi bilmek, bu buluşmanın iyi bitmeyeceğini düşünmeme neden oldu.

Depoya giderken sağır edici bir sessizlik vardı. Otoyolda hızla ilerlerken kimse tek kelime etmedi. Depo, takım elbiseli ve sırtlarına silah bağlamış adamlarla dolup taşıyordu. Helikopterler bölgeyi kuşattı ve karartılmış minibüsler park etmişti. Arabadan indiğimde Dominic yanımdaydı, belimden tutup beni kendine doğru çekti. Bu toplantının tüm atmosferi beni ürpertmişti. İçimde bir şeyler olacağına dair bir his vardı ama ne olduğunu bilmiyordum.

Ana kapıya doğru yürürken, karanlığın içinde saklanan gölgeli bir figür duruyordu. Gözlerinin parladığını ve doğrudan bana baktığını görebiliyordum. Dominic'i uyarmaya çalıştım ama gölge beni yakaladı, şakağımın dibine sert ve soğuk bir şey itti.

Nefes alamıyordum. Tek duyabildiğim kalbimin kulaklarımda hızla çarpmasıydı. Etrafımdaki her şey ağır çekimde hareket ediyor gibiydi, kaos uyanamadığım çarpık bir rüya gibi ortaya çıkıyordu.

Dominic'in sesi gecenin soğuk havasını kesiyordu, keskin ve talepkârı ama ne anlayamadım. Depo şiddete gömülürken arkamda bir yerlerde adamlarına bağırarak emirler yağıdırıyordu. Nathan ve Alex çoktan işin içine girmişlerdi, yumrukları havada uçuşuyor, kemik kırılma sesleri dar alanda yankılanıyordu.

Kendimi burada, bir savaşın ortasında bulacağımı hiç düşünmemiştim. Ama şimdi olan buydu, tam anlamıyla bir mafya savaşı.

Yabancı adamın elinden kurtulmaya çalıştım ama o sadece boğazımdaki tutuşunu da sıkılaştırdı. Silahın horozunun sesini duyabiliyordum. Uyuşturucular, silahlar, içinde yaşadıkları gizemli dünyanın arka plan gürültüsü gibi görünen her şey şimdi önümde çırılçıplak duruyordu.

"Lana, kımıldama." Nathan'ın sesi sert ve çaresizdi ama ben için çabalamaya başlamıştım bile. Bir sonraki kurşunun beynimi yere sıçratmasına izin veremezdim.

Gözlerim etrafta geziniyor, onu, Alex'i, bu işte tamamen yalnız olmadığımı dair herhangi bir işaret arıyordu. Ama tek gördüğüm adamların gölgeleriydi, silahlı adamlar, paralı adamlar, verecek ruhu kalmamış adamlar.

Uzaktan Alex'i gördüm, yüzü öfke maskesine dönüşmüştü, elindeki silahı ölümcül bir hassasiyetle kavramıştı. Yanağına kan bulaşmıştı ve o anda, her zaman olmasından korktuğum adama, soğukkanlı bir katile benziyordu. Ama gözleri benimkilerle buluştuğunda, bir an için içinde bir şeyler yumuşadı.

Sertçe yutkundum, her şeyin ağırlığı üzerime çöküyordu. Bu nasıl olabilirdi? Nasıl oldu da bu kan gölüne dönmüş savaşın ortasında kaldım? Bu bir son mu olacak?

Gözlerimi sıkıca kapattım, bunun benim sonum olacağını biliyordum. Bir silah sesi duyana kadar dakikalar saatler gibi gelmişti. Adamın bedeni yere yığılırken silah sesi gecenin karanlığında cınladı. Aşağı baktım ve göğsünden ve ağzından kan sızdığını gördüm.

Bir el beni belimden kavradı ve öne doğru çekti. Dominic. Sıkı ama korumacıydı, beni göğsüne çekerken gözleri vahşiydi. "Benimle kal. Yakınımda kal." Uyardı, nefesi kulağıma karşı sıcak ve düzensizdi.

"Dominic, bu delilik." Söylemeye başladım ama sert bir bakışla sözümü kesti.

"Artık içinde bulunduğun dünya bu, Lana. Dediğimiz gibi, artık geri dönüş yok." Sözleri soğuktu, ama eli etrafımda sıkılaştı ve beni bu kaosun ortasında toprakladı.

Başka bir şey söylememe fırsat kalmadan kulakları sağır eden bir patlama depoyu sarstı ve ayaklarımızın altındaki zemin sarsıldı. Tökezledim, enkaz üzerimize yağarken vücudum Dominic'in göğsüne çarptı. Kolları beni sardı, bir kalkan gibi güçlüydü.

Derimde soğuk terlerin oluştuğunu hissedebiliyordum ama bu kendim için değil, onlar için duyduğum bir korkuydu. Şiddetin sisi içinde bir yerlerde olan Nathan ve Alex için ve benim hayatımı kurtarmak için kendi hayatını riske atan Dominic için.

"Al , ihtiyacın olabilir." Elime bir silah tutuşturdu.

Başımı kaldırıp ona baktım, soğuk çeliği kavrarken parmaklarım titriyordu. Silahın ağırlığı, verdiğim kararların ağırlığının yanında hiçbir şeydi.

beni buraya getiren, öldürmeye hazır bir silahla durmamı sağladı.

"Bunu hiç istememiştim. Bunun ortasında olmayı hiç istemedim. Babamın seçimlerinin bana geri döneceğini biliyordum. Bunu biliyordum." Gözyaşlarım yüzümden aşağı akarken haykırdım.

Bunun üstesinden gelebilecek kadar güçlü olduğumu, babamın uzun zaman önce başlattığı işi bitirebileceğimi sanıyordum. Mafyanın aile mirasını devam ettirmek istiyordum ama annem beni terk ettiğinden beri hiçbir şey eskisi gibi değildi. Nathan ve Alex'le tanışmak kaderdi. Bana babamın işini bitirmeme yardım edebileceklerini söylediler ama bir şeyler ters gidiyordu.

Sanki sırlar saklanıyormuş, beni öğrenmek istediğim şeylerden uzak tutuyorlarmış gibi hissediyordum. Dominic parmaklarını önümde şıklatarak beni kendi düşüncelerimden uzaklaştırdı.

Depo alevler içinde kalırken gece havasında çığlıklar yükselmeye başladı. "Burada dur, kımıldama." Dominic gecenin karanlığında uzaklaşırken bana tükürdü.

Bu kavganın ortasında tek başıma dururken, anneme gerçekten ne olduğunu merak etmekten kendimi alamıyordum. Babam ölmeden önce tek söylediği, annemin ben küçükken gittiği idi. Ona hiç inanmamıştım, söyleme şeklindeki bir şey beni iki kez düşündürmüştü.

Düşüncelerime dalmışken Dominic'in bana doğru koştuğunu fark etmedim. "Hemen gitmeliyiz. Şimdi." Beni omzunun üzerinden atarken çığlık attı.

"Nathan ve Alex nerede? Ne haltlar dönüyor?"

"Bunun arkasındaki sebep onlar. Bana gelen o telefon mu? Bana tuzak kurdular! Kendi lanet oğlumun. Burada olmamalıydın, Lana. Özür dilerim." Beni arabaya atarken fısıldadı.

Köşeyi dönerken lastikleri soyarak havalandık. "Sana tuzak kurdular da ne demek?"

"Silah zoruyla tutulması gereken kişi sen değildin. O bendim. Beni istediler ama kaldırımda seninle yer değiştirince kafaları karıştı. Lana, oğlumla ilgili doğru olmayan bir şeyler var. Bir şeyler oluyor ve bunu çözmem gerek. Bu gece neredeyse ikimizi de öldürüyorlardı."

Dominic bana döndü, gözleri karanlıktı ve tam olarak bir şeyle doluydu, pişmanlık mı? Acı mı? Suçluluk mu? Kırılmaz görünen, kontrolü elinde tutan adam ilk kez bu kadar savunmasız görünüyordu.

"Alex'ti," dedi sessizce, sesi öfke ama aynı zamanda üzüntü doluydu. "Sanırım patlamayı o ayarladı."

Kalbim karnıma düştü. "Hayır. O yapmaz... yapamaz." Sesim kesildi.

"Ben de inanmak istemedim," diye sözümü kesti Dominic, çenesi gerilmişti. "Ama ne zaman ne yapacağımı bilecek kadar uzun süredir bu oyunun içindeyim."

Bir şeyler ters gidiyor. Bizi buraya getirme şekilleri, seni yakalamalarının bu kadar kolay olması. Her şey çok temizdi."

Oğlunun babalarını, hatta beni öldürmeye çalıştığı düşüncesi beni derinden sarstı. Ne haltlar dönüyordu?

Bölüm 10

A Boğazımdan acı bir kahkaha kaçtı, espriden çok inançsızlıktan. "Gerçekten oğullarının sana zarar vermeye çalışacağını mı düşünüyorsun? Ya da bana?"

Dominic arabayı yolun kenarına çekti ve Bana doğru. Elini uyluğuma koydu, dokunuşu sıcak ve şefkatliydi. "Bilmiyorum," diye itiraf etti, sesi alçak ve çığdı. "Ama orada olan ben olmalıydım Lana, sen değil. Benim yüzümden silah zoruyla alıkonuldun, Bu hayat yüzünden. Ve ben-" Boğazındaki yumruyu yutarak durakladı. "Onlar yüzünden seni kaybedemem."

Sözleri beni bıçak gibi kesti. Odamdaki ve rüyalarımındaki gizemli figürün bana zarar vermek için geldiğini sanıyordum ama öyle değilmiş. O beni korumak ve güvende hissetmemi sağlamak için burada. "Seni seviyorum, Dominic." Ağzımdan kaçırdım. kendimi durduramadan.

Gözleri sıcak kehribar havuzlarına dönüştü ve eli kalçamda yanağıma kondu. "Lana, seni seviyorum. Sana söz veriyorum; sana bir şey olmasına asla izin vermeyeceğim. Bana güveniyor musun?"

"Evet." Fısıldadım. Araba boğuluyordu ama gecenin değil. Dominic yüzünden. Onun varlığı arabanın her santimini dolduruyordu, bunaltıcı ve sarhoş ediciydi. Yolcu koltuğunda kayarken kalbim göğsüme çarpıyordu, soğuk deri çıplak kalçalarım yapışıyordu. Onun odunsu ve erkeksi kokusu, gözleri vücudumda dolaşırken başımı döndürdü.

Bakışlarını fiziksel bir dokunuş gibi hissedebiliyordum. "Bana güvendiğine emin misin?"

Sertçe yutkundum, başımı salladım, kelimeler şu anda imkânsız görünüyordu. Onu istiyordum, ona ihtiyacım vardı. Öyle bir ihtiyaç ki, sanki beni hayatta hissettirebilecek tek şey oymuş gibi her şeyi tüketiyordu.

Başka bir şey söylemeden elini uzattı, iri elleri dizimden kalçama doğru bir çizgi çizerek elbisemin eteklerine doğru ilerledi. Parmakları tenimde gezinirken keskin bir nefes aldım, beni çıldırtacak kadar alay ediyordu. Dokunuşu sert ve katıydı, başkalarınınkine hiç benzemiyordu.

"Beni ne kadar istediğini hissedebiliyorum," diye fısıldadı, sesi açlıkla doluydu. Kalçalarım içgüdüsel olarak ayrılarak ona daha fazla erişim sağladı. Parmakları nihayet iç çamaşırımın ince kumaşının altına girdiğinde, yumuşak, kırık bir inilti çıkardım.

Dar alan, derinleşen öpüşmelerimizle camların buğulanması ya da yoldan geçen herhangi birinin hareketlerimizle arabanın yer değiştirdiğini görebileceği gerçeği umurumda değildi. Tek umursadığım oydu, onun dokunuşu, gücü ve beni aynı anda hem küçük hem de yenilmez hissettirmesiydi.

Eğildi, dudakları boynumun kenarını okşadı ve ben daha fazlasını arzulayarak ona doğru eğildim. Ellerim gömleğinin düğmelerini karıştırdı, Ona dokunmak için yanıp tutuşuyordum. Avuçlarımı göğsüne bastırdım ve altındaki sert kasları hissettim. Teni sıcaktı, nabızı sabitti ve beni bu ana bağlıyordu.

Beni kucağına çekerken Dominic'in nefesi sıcak geliyordu, güçlü kolları etrafımı sarıyordu. Araba küçülüyor gibiydi, alanın darlığı bedenlerimizi birbirine daha da yaklaştırıyordu. Onun her santimini, yüzeyin altında yatan ham gücü hissedebiliyordum.

Hızlı bir hareketle iç çamaşırımı yırttı, kumaşın yırtılma sesi içimde bir heyecan sarsıntısı yarattı. Beni üzerine yatırdığında nefesim kesildi, elleri bana sahipmiş gibi kalçalarımı kavradı.

İçime girdiğinde, her şey vardı. Tereddüt yoktu, şefkat yoktu, sadece çığ, ilkel bir ihtiyaç vardı. Nefesim kesildi, parmaklarım onunkilere gömüldü. Kendimi sabitlemeye çalışırken omuzlarım titriyordu. İtişlerinin yoğunluğu, vücutlarımızın çarpışma şekli, her hareketin bir öncekinden daha çaresiz olması beni bunalıttı.

"Bana bak," diye hırladı. İtaat ettim ve onunla göz göze geldim. Bakışları karanlıktı, arzu doluydu ama gözlerinde gerçek, insani bir şeyler vardı.

"Bunu hissediyor musun?" diye sordu, eli aramıza girdi, parmakları bacaklarımın arasındaki kaygan sıcaklığı buldu. Başımı salladım, bana tam olarak dokunduğunda nefesim kesildi. "İşte bu bebeğim, sen benimsin."

Konuşamıyordum, onunla aynı ritimde hareket etmekten başka bir şey yapamıyordum, içimdeki gerilim dayanılmaz hale gelene kadar artıyordu. Her itiş, her sert okşayış, sonunda paramparça olana kadar beni sınıra yaklaştırdı.

vücudum titredi, başım geriye düştü, zevk dalgaları içimden geçerken gözlerim kapandı. Dominic durmadı, durmadı . Beni orgazmıyla takip etti, alçak, gırtlaktan bir inilti çıkarırken beni kavrayışı sıkılaştı, serbest bırakılması içimde titreşti.

Bir süre öylece kaldık, nefes alış verişlerimiz ağırlaşmıştı, vücutlarımız her şeyin etkisiyle birbirine yapışmıştı. Yavaşça gözlerimi açtım ve bakışlarımı hala üzerimde buldum, sadece daha yumuşak ama aynı derecede yoğun. Saçımın bir tutamını terli yüzümden uzaklaştırdı, başparmağı yanağımı sıyırdı. İlk defa onda gerçek bir şey gördüm. Dominic'i gerçekten ne kadar sevdiğimi gördüm, Bir zamanlar korktuğum adam.

Bölüm 11

I Dominic'in karşısında otururken her şeyin ağırlığı kurşun bir battaniye gibi göğsüme çöküyordu. Ellerime bakarken oda boğucu bir hal almıştı, geçmiş ve bugün arasında kalmıştım. Tek bir soru vardı

Bu üç adamla ilk görüşmemden beri aklımı kurcalayan bir soru vardı. Artık kaçamayacağım, cevaplamam gereken bir soru.

Düşüncelerimi toparlamaya, doğru kelimeleri bulmaya çalışırken koltuğun derisi gıcırdadı. Onları kafamda prova ediyordum, ama şimdi buradaydı, dilim kalınlaştı, ağzım kurudu. Kalbim göğsümde küt küt atıyordu ve uzun zamandır ilk kez Dominic'in bakışlarını bir şey belli etmeden tutabileceğimden emin değildim.

"Seninle konuşmam gerek." Sesim amaçladığımdan daha kısık çıkmıştı. Sormak üzere olduğum şeyin . Bundan nefret ederdim.

Başını hafifçe kaldırdı, tek kaşı merakla kalkıktı. Dudakları belli belirsiz bir gülümsemeyle kıvrıldı ama bu gülümseme gözlerine ulaşmadı. "Dinliyorum."

Derin bir nefes alarak zorlukla yutkundum. "Annemle ilgili. Onun kayboluşunu araştırmanızı istiyorum."

Bu sözler üzerine oda hareketsiz kaldı, sanki hava bile durmuştu. Bir an için sessizlikten başka bir şey yoktu, yoğun bir sis gibi asılı duruyordu. Yüz ifadesi değişmedi, her zaman çok kontrollü ve okunamazdı ama ben gördüm. Sadece bir an için gözlerinde bir şey parladı. Tanıma mı? Pişmanlık mı? Ortaya çıktığı kadar çabuk kayboldu, yerini her zaman taktığı o tanıdık maske aldı.

Sandalyesinde arkasına yaslandı, parmakları hafifçe kolçağa vuruyordu. "Annen," diye tekrarladı, sanki annesinin ağırlığını test ediyormuş gibi.

kelimeleri. Sesi sakın ve ölçülüydü, sanki isteğimin her katmanını inceliyormuş gibiydi. "Daha önce onun hakkında hiç soru sormadın. Neden şimdi?"

Göğsüm sıkıştı, ellerimi kucağımda sıktım, tırnaklarımın avuçlarıma battığını hissettim. "Onu çok düşünüyorum." İtiraf ettim, sesim şimdi daha yumuşaktı. "Sanki hep oradaymış ve beni rahatsız ediyormuş gibi. Ona ne olduğunu bilmem gerekiyor. Gerçeği bilmem gerek."

Bakışları karardı. Onda tedirgin edici bir şey gördüm. "Araştıracam," dedi yıllar sonra. Sesi çok sakindi. "Ama Lana, bu dünyadan kaybolan insanların asla yanlışlıkla olmadıklarını anlamalısın. Böyle şeyler öylesine olmaz, arkasında bir neden vardır. her şey."

Sözleri beni derinden yaraladı, içlerindeki gerçek yadsınamazdı. Bunu başından beri biliyordum. Annemin kayboluşu rastgele bir trajedi değildi. Tehlikeli bir şeye karışmıştı, beni çok aşan bir şeye.

"Peki ya duymak istemediğin bir şey öğrenirsem?" diye devam etti, gözleri benimkilere kilitlenmişti. "Buna hazır mısın?"

Boğazım düğümlendi ama başımı salladım. "Ne olduğu umurumda değil. Sadece annem hakkındaki gerçeği öğrenmek istiyorum. Yıllar geçti ve ona bir şey olduğuna dair hiçbir işaret yok. Sadece bir kapanış istiyorum."

Aramızda uzun bir sessizlik oldu, tek ses odadaki saatin uzaktan gelen tik taklarıydı. Bakışları altında kendimi savunmasız hissediyordum, sanki kaçmamı, kırılmamı bekliyordu. Ama kırılmadım.

Dominic ayağa kalktı, yüksek duruşu üzerime bir gölge düşürdü. Yavaşça bana doğru yürüdü ve sandalyeme ulaştığında çenemi iri elleriyle kavrayarak yüzümü kendisine doğru eğdi. Dokunuşu yumuşaktı ama gözleri sırlar ya da bilinmeyenler barındırıyor gibiydi.

"Ne bulacağım," dedi, sesi sertti. "Ama bana güvenmek ."

Tereddüt ettim. Güven. Bu kelime bizimki gibi bir dünyada çok büyük bir ağırlık taşıyordu. Ona gerçekten güvenebilir miydim? Bu dünyadaki herhangi birine güvenebilir miydim? Bilmiyordum ama yine de başımı salladım.

"Sana güveniyorum," diye fısıldadım, bunun doğru olup olmadığından tam olarak emin olmasam da.

Daha fazlasını söylemek için ağzımı açtığım anda arkamdaki kapı gıcırdayarak açıldı. Nasıl olduğunu anlamak için arkamı dönmeme gerek yoktu. Nathan ve Alex yürüyordu; ayak sesleri ağırdı. Varlıklarının ne kadar gergin olduğunu, odadaki değişimi, odayı aniden dolduran gerilimi hissedebiliyordum.

"Nathan. Alex." Babalarının sesi yeniden değişmişti, sakın, soğuk ve kontrollüydü. Daha önce gördüğüm kırılanlık gitmiş, yerine onu tanıdığım acımasız adam gelmişti "Sizi buraya getiren nedir?"

Nathan hiç vakit kaybetmedi. Alex'e hızlı bir bakış attı ve bakışlarını babasına sabitledi. "Konuşmamız gerek."

Dominic bir kaşını kaldırdı, ilgisini çektiği belliydi. "Ne hakkında?"

Nathan'ın çenesi sıkıştı, sakinliği çatırdamaya başladı. "Senin hakkında. Tüm bu saçmalıkların nasıl biteceği hakkında."

Daha dik oturdum, midem düğümlendi. Nathan'ın bu sözleri söyleme biçiminde vücuduma soğuk bir ürperti gönderen bir şey vardı. Onu hiç böyle görmemiştim, gözlerindeki öfke bu kadar doğrudan ve onaylanmaya hazır. Alex onun yanında duruyordu, duruşu sertti ve gözleri kısılmıştı.

Dominic'in ifadesi pek değişmedi ama gözlerindeki bakış başka bir şey söylüyordu. Tehlike. Nefret. "Bu ilginç olacak, lütfen devam edin."

"Sizin kurallarınıza göre oynamaktan bıktık. İşleri sizin istediğiniz gibi yürütmekten bıktık. Örneğin, Lana paylaşmak için BİZİMDİ, ancak tıpkı annesi gibi onun da bazı baba sorunları var gibi görünüyor."

Bu sözler beni öfkeli yaptı. "Sen benim annem hakkında ne biliyorsun?" Yüzüne doğru yürüyerek çılgınlık attım.

"Bu kadar aptal bir sürtük olma. Herkes annenin bir fahişe olduğunu biliyor. Bu yüzden öldürüldü, değil mi? Babanla yatmak mı? Belki de onu öldüren babandı? Bildiğiniz gibi o mafyanın en büyük yöneticisiydi. Kadının boğazını kesip, gözlerindeki yaşamın solup gitmesini seyretmek onun için hiç de zor olmazdı."

Nathan'ın suratına bir tokat attığımda tenimin tene çarpma sesi çınlarken içimde öfke kabardı. "Siktir git, pislik."

"Seni aptal sürük, bunun bedelini ödeyeceksin." Bana doğru hamle yaptı ama Dominic araya girerek beni darbeden korudu.

Burnundan kan akarken Nathan geri çekildi, gözlerinde korku parlıyordu. "Siktirin gidin buradan. İkiniz de." Dominic burnunu tutarak tükürdü.

"Siktir git baba. Senin saçmalıklarından bıktık. Öldürmemiz gerekse bile en güçlü hükümdarlar biz olacağız." Başka bir şey söylemeden kapıyı arkalarından çarparak dışarı çıktılar.

Dominic'e bakarken kalbimin göğsümde çarptığını hissedebiliyordum. Tek oğullarını kaybediyordu ve ben bundan en azından kısmen sorumlu hissediyordum.

"Onlarla birlikte misin? Yerimi çalmak için mi buradasın? İnşa etmek için çok çalıştığım her şeyi Eğer öyleyse, siktir git."

Sesim boğazımda düğümlendi. Bu soruya hazır değildim. Taraf seçmek istemedim. Ama bir şeyler söylemem gerektiğini biliyordum. Kendim için, istediğim şey için ayağa kalkmalıydım.

"Kimsenin ölmesini istemiyorum," diye fısıldadım, sesim titriyordu. "Sadece gerçeği istiyorum. Her şey hakkında."

Bakışları uzun bir süre üzerimde kaldı, sonra nihayet başını salladı. "Gerçek," diye tekrarladı. "Onu alacaksın, Lana. Ama ne dilediğine dikkat et."

Bununla birlikte, arkasını dönüp odadan çıktı ve arkasında her şeyden çok sağır edici bir sessizlik bıraktı.

Bölüm 12

I Odanın ortasında durmuş, elimdeki mektuba bakıyordum. Benim Kâğıdın kenarını çizerken parmaklarım titriyor, mürekkepli kelimeler görüşümü bulanıklaştırıyordu. Bu doğru olamazdı. Bu çarpık bir hata olmalıydı.

Annem... Ona gerçekten ne oldu?

Dominic orada durmuş, mektubu okumamı bekliyordu. Onun ölümünde herkesin daha fazlası olduğunu hep biliyordum. Çocukken kulak misafiri olduğum fısıltılar, babam ve iş arkadaşları arasındaki soğuk bakışlar, onun adının anılmasının ardından gelen sessizlik. Her zaman bitmemiş bir hikaye gibi hissettirdi, karanlıkta dağılmış parçalar, sadece ulaşamaz.

Ama bu... bu gerçeğe en yakın olduğum andı.

Mektupta pek bir şey yazmıyordu. Sadece belirsiz ayrıntılar, bölük pörçük cümleler, vücuduma soğuk ürpertiler göndermeye yetecek kadar. Annem öylece ortadan kaybolmamıştı. Götürülmüştü. Ve ona her ne olduysa, acımasızca olmuştu. Son anlarının şifreli tanımını tekrar okurken midem çalkalandı.

Onu bütünüyle yutan şiddet. Hâlâ çok şey eksikti, kendi başıma dolduramayacağım kadar çok boşluk vardı.

Nathan ve Alex, babalarından hâlâ bıkmış bir halde arka planda geziniyorlardı.

Her zamanki rahatlıklarının yerini daha sıkı, daha ölçülü bir şey almıştı. Gözlerini üzerimde hissedebiliyordum, izliyorlardı, tepkimi bekliyorlardı. Her zaman oradaydılar, her zaman çok yakındılar. Onlarla tanıştığımдан beri ilk kez, varlıklarının artık beni güvende hissettirdiğinden emin değildim.

Mektubu katladım ve derin bir nefes alarak masanın üzerine bıraktım. "Başka bilgin var mı Dominic?"

"Henüz değil, adamlarım çalışıyor." Bana doğru yürüdü, kollarını belime doladı ve sarılmak için beni kendine çekti.

Alex bir adım öne çıktı, bakışları daha yumuşaktı ama daha az temkinli değildi. "Lana, bence bu konuyu araştırmayı bırakmalısın. Bilmemenin daha iyi gerçekleri ortaya çıkarabilirsin. Biz sadece seni korumak istiyoruz."

İşte yine oradaydı. O kelime. Korumak. Beni karanlıkta saklı tutmak için her zaman bir kalkan, bir bariyer gibi kullandılar. Yalanlardan, yarı gerçeklerden, görünürde çıkışı olmayan bir labirentte yürüyormuşum gibi hissetmekten bıkmıştım.

"Senin lanet olası korumana ihtiyacım ," dedim, sesim kelimelerin ağırlığıyla titriyordu. "Gerçeğe ihtiyacım var."

Nathan bir elini saçlarında gezdirerek iç geçirdi. "Gerçeğe yaklaşıyorlar, her şeyi bir araya getirmeye çalışıyorlar, ama bu dünya... karmaşık, Lana. Bunu sen de biliyorsun."

Gözlerimi ona diktim. "Hayatım boyunca bu dünyada yaşadım. Ben cam değilim. Gerçekte ne olduğunu öğrenirsem kırılacakmışım gibi davranmayı bırak."

Alex'in eli benimkine dokundu ama ben geri çekildim, geri adım attım. Zihnim yarışıyordu, göğsümde bir fırtına kopuyordu. "İkiniz de bir şey biliyorsunuz. Benden bir şey saklıyorsunuz. Bunu hissedebiliyorum."

İkisi de bir şey söylemedi. Aramızdaki sessizlik yoğun ve baskıcıydı. Yüzlerindeki gerginliği, benden sakladıkları söylenmemiş sözleri görebiliyordum.

"Nathan?" Bastırdım, sesim artık daha sertti. "Alex? Eğer bir şey biliyorsan, anneme ne olduğu hakkında bir fikrin varsa, bana hemen söyle."

Nathan konuşmak için ağzını açtı ama Alex keskin ses tonuyla onun sözünü kesti. "Sana söyledik; hiçbir şey bilmiyoruz."

Nabzım hızlanarak ileri doğru bir adım attım. Yumruklarımı sıktım, hayal kırıklığı kaynıyordu. "Bu benim hayatım! Benim annem! Bilmeyi hak ediyorum!"

Nathan'ın gözleri benimkilerle buluştu ve kısa bir an için gözlerinde bir şeyin titrediğini gördüm -suçluluk mu? Acı mı? Ama ben daha kavrayamadan kayboldu.

"Sana söz veriyorum," dedi yavaşça, sesi alçaktı, neredeyse acı çekiyordu. "Gittikçe yaklaşıyoruz. Bunu kimin yaptığını bulacağız."

"Kim," diye fısıldadım, sesim zar zor duyuluyordu. "Onu kim almak ister ki? Neden?"

Alex kıpırdandı; çenesi gergindi. "Sebepleri olabilecek pek çok insan var. Burası mafya, Lana. Her zaman temiz değildir ve her zaman kişisel değildir."

"Çocuklar, gidin. Eğer bir bilginiz yoksa, o zaman Kendiniz çıkın. Lana'ya annesinin kayboluşunu araştıracağımı söyledim. Bunu bilmeyi hak ediyor." Dominic yüz ifadesinin sert olduğunu söyledi.

"Her neyse, ikinize de söyledik zaten, hiçbir şey bilmiyoruz. Ve dürüst olmak gerekirse baba, gerçeği öğrenip öğrenmemeniz umurumuzda bile değil." Nathan söyledi.

Sözleri beni hayal edebileceğimden çok daha fazla incitti. Dominic ve oğullarının arasına giriyordum, bunu biliyordum. Ama artık çocuklarla aramda bir şeyler doğru gitmiyordu. Ters, düşmanca hissettiriyordu.

Nathan ve Alex kapıdan çıkıp gittiler ve babalarıyla beni onların sözleri üzerine şakalaşmak zorunda bıraktılar. "Özür dilerim," dedim sessizce, gözlerim yaşlı Dominic'e bakarak.

"Olma. Bu ibneler hiç kimseyi ya da hiçbir şeyi umursamıyor. Hak ettiklerini bulacaklar." Kendisine bir bardak viski doldurmak için bara ilerlerken böyle dedi.

Ama bu kişiseldi. Bunu iliklerime kadar hissedebiliyordum.

Arkamı döndüm ve masanın üzerindeki mektuba baktım. Bana söylemedikleri bir şey vardı. Kaçırdığım bir şey vardı. Ama . Kazmaya devam edecek, her gizli parça yerine oturana kadar zorlamaya devam edecektim.

Çünkü bu intikamdan daha fazlasıydı. Bu gerçeği bulmakla ilgiliydi. Sonunda annemi huzura kavuşturmak ve ona gerçekten ne olduğunu bilmekle ilgiliydi.

Ve bundan kim sorumluysa... yaptıkları yanlarına kalmayacaktı.

Bölüm 13

Dominic'in gözleri benimkilerle eşleşen bir açlıkla dolu olarak gözlerimin içine bakıyordu. Aramızdaki her şey şimdi daha yoğun hissediliyordu, tüm yaşananların ağırlığı bizi son bir kez daha bir araya getiriyordu. Sanki

İkimiz de bunun bir son olacağını biliyorduk, ya bir bölümün sonu ya da bizi tüketen her neyse onun sonu.

Dokunuşu ateş gibiydi, eli sırtımdan aşağı kayarak beni kendine çekerken içime bir yayıldı. Dudaklarını boynuma bastırduğunda nefesim kesildi, ağzı tenime karşı sıcaktı. Gözlerimi kapadım, o ana, onun, ikimizin ezici hissine daldım.

Arkasında Nathan ve Alex'in sessiz ama tetikte olduklarını hissedebiliyordum. Ters dönmüşlerdi ama orada olduklarını bilmek, bunun onlarla da ilgili olduğunu bilmek Dominic'le aramızdaki sıcaklığı daha da artırdı. Orada

Artık utanç yoktu, tereddüt yoktu. Kendimi onların dünyasına, bu adamlara teslim etmişim ve bunun sona ermesini istemiyordum.

Dominic'in elleri vücudumun üzerinde pratik bir rahatlıkla dolaştı, parmakları beni ezberliyormuş gibi her kıvrımı, her çizgiyi izledi. Dudakları da onu takip etti, yumuşak ve doğru yerlerde sertti, arzusun içinde uğuldamasına neden oluyordu. Sadece bana sahip çıkmıyordu, hayır bu daha fazlasıydı. Kendi çarpıklığı içinde bir veda, tutkulu bir şekilde.

Ağzı göğsümü bulduğunda nefesim kesildi, dili öyle bir dönüyordu ki başım geriye düştü, ellerim altımdaki çarşafı kavrıdı. Onda nazik, şefkatli hiçbir şey yoktu. Ama ben şefkat istemiyordum. Şimdi istemezdim. Yaşadığımız onca şeyden sonra olmazdı.

"Lana," diye hırladı tenime karşı, aceleyle doluydu. Beni kendine doğru çekerken eli kalçalarımın sıkılaştı, nefesi sıcak ve düzensizdi. "Sen benimsin. Bunu unutma."

Gözlerimi açtım ve sözleri vücudumda bir heyecan yaratırken ona . Dominic'te beni hem dehşete düşüren hem de aynı ölçüde heyecanlandıran bir sahiplenme vardı. Ama bu sadece sahip olmakla ilgili değildi. Serbest bırakmakla ilgiliydi. İkimiz için de.

Başımı salladım, parmaklarım saçlarının arasından onu kendime çektim. "Göster bana." Fısıldadım, sesim ihtiyaçtan boğuk çıkıyordu.

İkinci kez söylenmesine gerek yoktu. Dominic bir hamlede hareket etti, vücudu benimkine bastırıyordu, sert ve talepkârdı. Birlikte hareket ederken, bedenlerimiz sadece bizim anladığımız bir dilde konuşurken, onun her santimini, kontrolün her zerresinin elimden kayıp gittiğini hissedebiliyordum.

Yavaş ya da sevgi dolu bir şey yoktu. Bu ham ve ilkeldi. Dudakları benimkini morartıcı bir öpücükle buldu, nefesimi çaldı, bedenlerimiz tekrar tekrar çarpıştı, her hareket içimde zevk kıvılcımları gönderdi. Tırnaklarım sırtına batıyor, onu daha yakına çekiyor, ona daha derinden, daha sert ihtiyaç duyuyordum.

Nathan ve Alex'in karanlık gözlerle beni izlediklerini hissedebiliyordum. Geri çekildiler, Dominic ve benim son bir an yaşamamıza izin verdiler. Bunu yapmalarına izin vermeleri, izlemeleri, beklemeleri, bilmeleri neredeyse zalimceydi.

Dominic'in temposu hızlandı, elleri belimi ölümüne kavrarken nefesi kesildi ve beni kalbimi hızlandıran bir şiddetle içine çekti. Oda bizim seslerimizle, nefes alış verişlerimizle, inlemelerimizle, tenin tene çarpmasıyla dolmuştu. Her şey tüketiyordu.

Ve sonra, içimdeki gerilim kopmak üzereyken, Dominic'in eli boynumun arkasına kaydı ve beni yakıcı bir öpücük için kendine çekti. Çaresizdi, söyleyemediğimiz her şeyle doluydu. Tutku kılığına bürünmüş bir veda. İkimizin de artık tutunamayacağı bir şey üzerinde son bir hak iddiası.

Son bir hamleyle birlikte paramparça olduk, birbirimizin içine yığılırken bedenlerimiz titriyordu. Serbest bırakılmamızın artçı şokları beni nefessiz bıraktı, ona sarıldığımda göğsüm kabardı. Alnı benimkine yaslandı, nefesi kulağımda ağırlaştı ve bir an için dünya durdu.

Ama gerçeklik asla çok geride değildi.

Bir hışırtı sesi geldi, bir kâğıt parçası masanın üzerinde kayıyordu. Gözlerimi kırptım, başımı çevirdiğimde kalbim hâlâ göğsümde çarpıyordu, vücudum hâlâ Dominic'inkine dolanmıştı.

Nathan yerinden kalktı ve masanın üzerinde beliren zarfı aldı. Zarfı havaya kaldırdı, mührü incelerken gözleri kısılmıştı.

"Bir tane daha," diye mırıldandı, sesi gergindi.

Sertçe yutkundum, Dominic'le aramızda süregelen sıcaklık, mideme bir korku duygusu yerleşirken arka planda kayboldu. Bu notlar birbiri ardına geliyor, her biri geçmişimin, annemin kaderinin bir başka çözüyordu. Ve şimdi, işte son parça.

Alex bir adım öne çıktı; kardeşinin elinden kâğıdı alırken yüzü okunmuyordu. Kâğıdı açarken parmakları hafifçe titredi, gözleri kelimeleri taradı. Nefesimi tuttum, bedenim hâlâ Dominic'inkine yaslanmıştı ama zihnim kilometrelerce uzaktaydı ve notta ne yazdığını öğrenmek için yanıp tutuşuyordu.

Alex okumayı bitirdiğinde çenesi sıkıştı, bakışları benimkilerle buluşmak için kalktı. Gözlerinin arkasında karanlık bir şey titreşti ve kalbimin göğsümde teklemesine neden oldu.

"Lana," dedi sessizce, "annenle ilgili."

Nefesim boğazımda düğümlenerek doğruldum. "Ne olmuş ona?"

Nathan bir adım daha yaklaştı, yüz ifadesi aynı derecede acımasızdı. "Onun ölümüyle her kim ilgilendiyse, bizimle bağlantılı olduğunu söylüyor. Ailemizle."

Kalbim düştü, soğuk bir korku ve kafa karışıklığı dalgası üzerime çöktü. Onlarla bağlantılı mı? Nathan ve Alex'e mi?

Onlara bakıyorum, aklım gidiyor. "Ne demek istiyorsun? Bu nasıl mümkün olabilir?"

İkisi de konuşmadı, sessizlikleri ağır ve eziciydi. Duvarların etrafımı sardığını, zeminin ayaklarımın altından kaydığını hissettim. Ben vardı Annemin ölümünde daha fazlası olduğundan hep şüphelenmiştim, ama bu? Bu, geldiğini görmediğim bir kâbustu.

Gerçek orada asılı duruyordu, ulaşamayacağım bir yerde,
hissedebiliyordum, bu her neyse, bildiğimi sandığım her şeyi yok etmek
üzereydi.

Bölüm 14

I Şaşkın bir sessizlik içinde oturuyordum, oda çok küçük, hava çok ince geliyordu. Bedenim hâlâ Dominic'inkiyle sarmaş dolaştı, şimdi uzakta hissediyordum, sanki yukarıda süzülüyordum, artık gerçek hiçbir şeye bağlı değildim. Kalbim göğsümde ağrıyordu;

Her vuruş altımdaki zeminin parçalanmakta olduğunu hatırlatıyordu.

Onlarla nasıl bağlantılı? Annemin ölümü Nathan ve Alex'le nasıl bağlantılı olabilirdi? Mantıklı gelmiyordu, hiçbiri gelmiyordu.

Dominic'in eli belimden kaydı ve yer değiştirdiğini hissedebiliyordum ama ona odaklanamıyordum. Tek görebildiğim Alex'in yüzüydü, söylemediği bir şeyle gerilmişti. Nathan yumruklarını sıkmış, çenesini sert bir çizgiye oturtmuş bir şekilde yanımda duruyordu ama gözlerinin benimkilerden uzaklaşması midemi bulandırıyor.

"Sana 'bağlı' derken neyi kastediyorsun?" Sesim , gergin geliyordu. "Bu nasıl mümkün olabilir ki?"

İkisi de bana hemen cevap vermedi. Alex sonunda alçak ve tereddütlü bir sesle konuşmadan önce sessizlik, yoğun ve dayanılmaz bir şekilde uzadı. "Biz...biz... Özür dileriz Lana. Tek yolu buydu."

Başımı salladım, ellerim titreyerek çarşafı üzerine çektim ve kendimi omurgamdan yükselen soğuktan korumaya çalıştım. "Tek yol mu? Bu da ne demek oluyor? Bana annemin cinayetinin senin ailenle bağlantılı olduğunu söylüyorsun ve bana gerçeği söyleyecek kadar bile erkek olamıyor musun?"

"Dinle Lana, bu işin aslını öğreneceğiz, sana söz veriyorum."

Sözleri beni yatıştırmadı. Aksine, göğsümde yükselen öfke ateşini körükledi. "O zaman ne halt biliyorsun, Nathan?" Sesim

niyetlendiğimden daha keskin çıktı, ama değildi. Cehenneme sürüklenmişim ve şimdi de bu mu?

Dominic'in yanımdaki varlığı dengeleyici bir güçtü ama o bile sessizdi. Gözleri Nathan ve Alex'in üzerindeydi, arkalarında bir fırtına kopuyordu. Başından beri bu durumdan şüphelenmişti, o ikisi söz konusu olduğunda hep diken üstündeydi. Belki de söylediğinden daha fazlasını biliyordu.

Kendimi yukarı ittim, otururken çarşafı etrafıma daha sıkı çektim, onların önünde daha fazla savunmasız kalmayı reddettim. "Söyle bana," diye talep ettim, sesim sert ve tehditkârdı. "Annem hakkında ne biliyorsan anlat. Her şeyi.

Alex konuşmaya karar vermeden önce bir an tereddüt etti. "Lana, biz ailemizle ilişkisi olduğunu biliyorduk. Ama ne ölçüde olduğunu bilmiyorduk. Şimdiye kadar."

Kanım dondu. Ne dediğini anlamaya çalışarak ona baktım. "Dahil mi? Bu da ne demek oluyor?"

Nathan kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. Rahatsız bir şekilde kıpırdandı. gözlerini Alex'e dikti. Alex alçak sesle ve sıkıca konuştu. "Lana, bilmiyorduk. Bağlantıyı bilmiyorduk... her şey olduğunda."

"Ne zaman oldu?" Sabrım tehlikeli bir şekilde tükenirken tersledim. Nabzım kulaklarımda gümbürdüyordu, üzerime çöken ezici dehşet duygusu dışında her şeyi bastıran çılgınca bir davul sesi.

Dominic'in bakışları benimkilerle buluştu ve ilk kez korkuyu gördüm. Ham ve açığa çıkmış. Gerçek beni vurmak üzereydi ve buna hazır olduğumdan emin değildim.

"Oh, ona yalan söylemeyi bırak." Nathan söyledi. "Ona doğruyu söyle."

Alex ona nefret dolu bir baktı. Bana döndüğünde dudaklarında küçük bir gülümseme dans etti. "Eğer gerçeği öğrenmek istiyorsan, işte burada. Anneni biz öldürdük, Lana. Ona tecavüz ettik, ikimiz de aynı anda. Çığlıkları kulağımıza müzik gibi geliyordu. Durmamız için çığlık atıyordu ama biz durmadık, devam ettik. Onu korkutuyor, kanı vücudumuza damlarken bıçakla kesiyorduk. Büyülü bir zamandı. Ailenin kim olduğunu, en zengin, en güçlü mafya liderinin kızı olduğunu biliyorduk. Biz de o unvanı ve gücü istedik. Tek yol

Onu almak için kaltağı öldürmek, kaza süsü vermek ve babanla gerisi kolaydı."

Dünya titriyor, nefesim kısa, sığ geliyordu. "Sen... onu öldürdün mü?" Kelimeler dilimde yabancı, gerçeküstü, sanki bu dünyaya, hayatıma ait değilmiş gibi .

Nathan bir adım öne çıktı, elleri içimde açtıkları yarayı gibi uzanıyordu.

Gözyaşlarım görüşümü bulanıklaştırırken başımı sallayarak geri çekildim. "Onu sen öldürdün!" Sesim kırıldı, çığ ve acı doluydu. "Annemi öldürdün ve bana bu konuda hiçbir şey bilmediğini mi söylüyorsun?"

İhanet beni bir dalga gibi vurdu, ciğerlerimdeki havayı boşalttı. Bu adamlar, benim dünyam, her şeyim haline gelen bu ikisi, farkında bile olmadan hayatımı mahvetmişti. Dizlerim büküldü ve Dominic bir anda yanımdaydı, kolları beni sabitliyordu ama dokunuşu bile yabancı geliyordu.

"Senin yüzünden öldü!"

Gözlerindeki ıstırabı, kim bilir ne kadar zamandır taşıdıkları suçluluk duygusunu görebiliyordum. Ama bu yeterli değildi. Hiçbir şey yaptıklarını söylemezdi.

Alex bana doğru bir adım attı, yüzü solgundu ve elleri titriyordu. "Lana, lütfen."

"Hayır." Sözümlü kestim, sesim öfke ve üzüntüyle titriyordu. "Özür dilemene gerek yok. Bunu daha iyi hale getiremezsin."

Gerçeğin ağırlığı üzerime çökerken kalbim paramparça oldu, zorlukla nefes alana kadar bastırdı. Onlara her şeyimi, güvenimi, bedenimi, kalbimi vermişim ve onlar ne yaptıklarının farkına bile varmadan hepsini almış, paramparça etmişlerdi.

Onlardan uzaklaştım, hıçkırıklarım göğsümü parçalayıp yere yığılırken bedenim titriyordu. Dominic oradaydı, kollarını bana dolamıştı ama onu hissedemiyordum. Tek hissedebildiğim, dünyamı paramparça eden soğuk ve katı gerçektir.

Nathan ve Alex annemi öldürmüştü. Ve ne söylerlerse söylesinler, ne kadar bilmediklerini iddia ederlerse etsinler, bunun bir önemi yoktu.

Her şeyi yok etmişlerdi.

Bölüm 15

I Bir zamanlar güvenilebileceğimi düşündüğüm iki adama bakarak olduğum yerde donup kaldım. Kalbim göğsümde çarpıyordu, her atış , geçmiş ve gelecek arasındaki mesafenin arttığını hatırlatıyordu.

Gelecek, kim olduğum ve kim arasında. Gerçek havada asılı duruyor, beni boğuyordu.

Nathan ve Alex annemi öldürdü.

Kelime zihnimde bozuk bir plak gibi yankılandı, her tekrar daha da derinleştirdi, ta ki kanayan acıdan başka bir şey kalmayana kadar. Nefes alamıyordum, düşünemiyordum. Hissedebildiğim tek şey öfke birikimiydi. İçimde, yavaş ve istikrarlı, güç toplayan bir fırtına gibi.

Hayatımı onun ölümünün gizemi peşimi bırakmayarak, hep cevaplar arayarak ve asla huzur bulamayarak geçirmiştım. Ve şimdi, işte , hiç beklemediğim gerçek, düşünmeye bile korktuğum cevap.

Onlardı. Hayatıma girmesine izin verdiğim adamlar. Kalbimi verdiğim adamlar.

Önce Nathan'a baktım, yüzü solgun, gözleri kocaman ve yalvarır gibiydi. Bir çocuk gibi görünüyordu, kaybolmuş ve çaresiz, affedilmek için çırpınıyordu. Ama benim affedecek bir şeyim yoktu.

"Özür dilerim, Lana. Yapılması gerekiyordu."

Alex onun yanında duruyordu, sessiz ve hareketsizdi, çenesi öylesine sıkılmıştı ki kaslarındaki gerginliği görebiliyordum. Bana bakmıyordu. Yapamadı. Onun Gözleri yere sabitlenmişti, sanki gerçeğe bakmak tutunduğu ince ipliği paramparça gibi.

"Pardon?" Tekrar ettim. "Üzgün müsün?"

"Sana aşık olacağımızı hiç düşünmemiştik, Lana. Güç istedik, kontrol istedik. Seninle tanışıp kim olduğunu anlayana kadar pişmanlık duymadık."

Onlara doğru bir adım attım, tüm bedenim öfkemden titriyordu. "Onu öldürdünüz. Kim olduğunu bile bilmeden onu benden, hayatımdan aldın. Ve şimdi orada durmuş, bana Pardon?"

Kelimelerin tadı dilimde zehir gibiydi, asitle keskinleşmişti ama duramıyordum. Durmak istemedim.

Nathan'ın gözleri yaşlarla doldu ama bu yeterli değildi. Asla yetmeyecekti. "Lana, eğer geri dönebilseydik..."

"Ama yapamazsın!" Çığlık attım, sesim duygu yüklü çıkıyordu. "Bunu geri alamazsın. Bunu düzeltemezsin. O senin yüzünden öldü!"

Göğsüm kabardı, nefesim kısa, kesik kesik soluklarla geliyordu. Dominic yaklaştı, yanımda ağır bir gölge gibi duruyordu ama artık o bile bana yardım edemezdi. Hiç kimse edemezdi. Kalbimden, eskiden olduğum kızıdan geriye kalanları kurtarmak mümkün değildi.

Gerçeği öğrendiğim an onu kaybetmiştim.

Sessizlik öldürücüydü. Nathan kendini çalışarak yüzünü sildi ama Alex hâlâ kıpırdamamıştı. Orada öylece durmuş, yere bakıyordu, sanki olduğu yerde çakılı kalmış gibiydi, sanki kıpırdamak onu kıracakmış gibi.

Uzun bir süre hiçbirimiz konuşmadık. Oda çok sessizdi, az önce ortaya çıkan şeyin ağırlığıyla çok ağırdı. Kendimi bir uçurumun kenarında, uçuruma düşmekten bir adım ötede duruyormuşum gibi hissettim. Belki de ihtiyacım olan buydu. Düşmek. Tamamen kırılmak.

Sonunda Alex başını kaldırdı ve gözleri benimkilerle buluştu. Orada çektiği eziyeti, bastırmak için çok uğraştığı acıyı görebiliyordum. "Lana, olanları değiştiremeyiz."

Sözleri içimde bir ateş yaktı. Bunu kim başlattıysa, onun ölmesini ilk kim istediye, karşımda duruyordu. Tüm bu kâbusu onlar başlatmıştı ve bedelini ödemek zorundaydılar.

Önce Nathan'a, sonra Alex'e ve son olarak da Dominic'e baktım, sesim sabit ve buz gibi soğuktu. "İntikam bir son değildir, daha karanlık, tehlikeli ve ölümcül bir yolu ateşleyen kıvılcımdır. Ve senin lanet dünyanı yerle bir edene kadar durmayacağım."

Topuklarımın üzerinde döndüm ve odadan çıktım, kalbim sertleşti, zihnim temizlendi. İntikam ihtiyacı.

Bu iş bitmemişti. Uzun bir atışla değil.

Devam etmek için.....

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.